

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت

متی زېرے

پېژندگلو

د حضرت متی زېرے د انجیل شریف اولنې کتاب دی. د حضرت متی دا زېرے تقریباً دوه زره کاله وړاندې په یونانی ژبه کښې د حضرت متی رسول په وسیله لیکلې شوی دی، څوک چې د حضرت عیسیٰ مسیح گواه او شاگرد وو. په دې زېرې کښې هغه واقعات درج دی چې حضرت عیسیٰ مسیح څنگه معجزې وکړې، مثالونه یې بیان کړل، او د خدای پاک د لارو تعلیمات یې ورکړل او دا هم بیانوي چې په هغه مځبرې څنگه وشوه او څنگه په سولې مړ شو. هغه بیا دوباره ژوندی شو او خپلو شاگردانو ته یې حکم وکړو چې زېرے خور کړئ. حضرت متی دا بیان وکړو چې حضرت عیسیٰ څنگه مسیح دی، هم هغه چې خدای پاک غوره کړی دی چې خلقو ته د گناهونو نه خلاصون ورکړی. حضرت متی د زېرې لوظنامې نه پیرې حوالې استعمال کړې دی چې دا خبره ثابته کړی چې حضرت عیسیٰ څنگه په خپل وجود کښې د مسح کړی شوی په حقله د پېشگویی لوظونه پوره کوی. حضرت عیسیٰ مسیح چې د بادشاهانو بادشاه دی هغه د دې اعلان کولو دپاره راغلو چې د خدای پاک بادشاهی نزدې ده. حضرت عیسیٰ لوظ کړی شوی خلاصونکې دی، او د هغه لوظ پوره کوونکې دی کوم چې حضرت ابراهیم سره خدای پاک کړی وو چې د دنیا ټولو قومونو له به هغه برکت ورکوی. حضرت عیسیٰ په خپل خدمت کښې، تر مرگه پورې او د مړو نه بیا ژوندی کېدو کښې هغه د صداقت ژوند تېر کړو، او مونږ ته د دې اظهار کوی چې په خپله نېکې او تابعداری مونږ صادق نه شو جوړېدلې بلکې دا چې مونږ په خدای پاک باور وکړو چې د ایمان په

وسيلې سره مو هغه صادقان وگرځوي. د سختو مشكلاتو باوجود حضرت متي خلقو ته هدايت وركوي چې د مخالفينو په مقابله كېنې ټينگ ودرېږي. او په ډېر سكون سره دې خپل حفاظت د خدائ پاک په بادشاهۍ كېنې محسوس كړي. حضرت متي د دې خبرې اظهار كړې دې چې د دُنيا هر يو اُمت، قوم، قبيله او د هر نسل او هرې ژبې خلق په حضرت عيسی مسيح كېنې خلاصون حاصلولې شي. د حفظ كولو دپاره ۲۸:۱۱ آيت ”اے تاسو ټول چې خوارۍ كوئ او پنډ مو دروند دے، ما له راشئ او زه به آرام دركړم.“

د حضرت عيسی نسب نامه

۱) د عيسی مسيح نسب نامه، نسل د داؤد، نسل د ابراهيم. ۲) ابراهيم د اسحاق پلار وو، اسحاق د يعقوب، يعقوب د يهوداه او د هغه د ورونو پلار وو. ۳) او يهوداه د فارص او زارح پلار وو، د دوي مور تامار وه. فارص نه حصرون او حصرون نه رام پېدا شو. ۴) د رام نه عمي نداب پېدا شو. د عمي نداب نه نحشون پېدا شو او د نحشون نه سلمون، ۵) د سلمون نه بوغز، د ده مور راحب وه، د بوغز نه عوبيد پېدا شو، د ده مور روت وه. د عوبيد نه يسی، ۶) او د يسی نه داؤد بادشاه پېدا شو. داؤد د سليمان پلار وو، د هغه مور اول د اورياه بنځه وه، ۷) د سليمان زوي رحبعام وو، د رحبعام زوي ابياه، د ابياه زوي آسا. ۸) د آسا زوي يھوسفط، د يھوسفط زوي يورام او د يورام زوي عزيا، ۹) او د عزيا زوي يوتام او د يوتام زوي احاز، د احاز زوي حزقيا، ۱۰) د حزقيا زوي منسی، د منسی زوي امون، د امون زوي يوسياه، ۱۱) د يوسياه زوي يکونياه، او د هغه وروڼه په هغه زمانه كېنې پېدا شول چې بابل ته جلاوطن كړې شو. ۱۲) د جلاوطنۍ او بابل ته د دوي د بوتللو نه پس د يکونياه نه شلتی اېل پېدا شو او شلتی اېل د زربابل پلار وو، ۱۳) زربابل د ابیهود، او ابیهود د الياقيم او الياقيم د عازور پلار وو. ۱۴) او د عازور نه صدوق پېدا شو، صدوق د اخيم پلار وو، اخيم د الیهود، ۱۵)

اليهود د الی عزر، الی عزر د متان، متان د یعقوب، ﴿١٦﴾ او یعقوب د یوسف پلار وو. یوسف د مریم خاوند وو چې عیسی ترې پیدا شو څوک چې مسیح بللے کپړی. ﴿١٧﴾ د ابراهیم نه تر داؤد پورې ټولې څوارلس پېړۍ دی، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنۍ پورې څوارلس پېړۍ، او د جلاوطنۍ نه تر مسیح پورې څوارلس پېړۍ دی.

د حضرت عیسیٰ پېدايښت

﴿١٨﴾ نو د عیسیٰ مسیح د پېدايښت قیصه داسې ده چې هرکله چې د هغه مور مریم یوسف ته کوژدن شوه نو د واده نه وړاندې دا پته ولگېده چې د هغې امیدواری د روح القدس نه ده. ﴿١٩﴾ یوسف د هغې چنغول یو نېک سرے وو، نو هغه د هغې د بدنامۍ نه د بچ کولو دپاره په پرده کېنې د کوژدن ماتولو اراده وکړه. ﴿٢٠﴾ هغه دا اراده کړې وه چې په دې کېنې د مالک خدای یوه فرېشته په خوب کېنې ورته راغله او وې فرمائیل چې، ”اے د داؤد زویه یوسفه، د مریم سره د واده کولو نه مة یرېره ځکه چې د هغې امیدواری د روح القدس په قدرت ده. ﴿٢١﴾ د هغې به زوی وشي او تہ پرې عیسیٰ نوم کېږده، ولې چې هغه به خپل امت د گناهونو نه خلاصوی.“ ﴿٢٢﴾ دا هر څه ځکه وشول چې مالک خدای د پېغمبر په وسیله څه فرمائیلی وُو هغه پوره شي، ﴿٢٣﴾ ”گوره، یوه پېغله به امیدواره شي او زوی به یې وشي او د هغه نوم به عمانوایل کېږدی، چې مطلب یې دے، خدای پاک زموږ مل دے.“ ﴿٢٤﴾ هرکله چې یوسف د خویه بېدار شو نو د مالک خدای د فرېشتې حکم یې ومنلو او مریم سره یې واده وکړو او کور ته یې راوسته. ﴿٢٥﴾ نو بیا هغه تر هغه وخته پورې د هغې سره ملاو نه شو ترڅو چې د هغې زوی پیدا شوے نه وو. نو هغه پرې عیسیٰ نوم کېښودو.

نذراني پېش کول

٢ ﴿١﴾ د هیروديس بادشاه په ورځو کېنې د یهودیه په بیت لحم کېنې عیسیٰ پیدا شو. د

هغه د پيدايښت نه پس يروشلم ته د نمرخاته طرف نه د ستورو علم لرونکی راغلل (۲) او وئيل يې چې، ”هغه د يهوديانو بادشاه کېدونکې ماشوم چې پيدا شوی دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د نمرخاته نه د هغه ستورے په راختو ليدلے دے او د هغه عبادت کولو له راغلی يو.“ (۳) هيروديس بادشاه او د يروشلم ټول خلق په دې اورېدو سره پرېشانه شول. (۴) هغه د يهوديانو ټول مشران امامان او د شرعي عالمان راوبلل او د هغوی نه يې دا تپوس وکړو چې، ”مسيح به چرته پيدا کيږي؟“ (۵) هغوی ووييل چې، ”د يهوديه په بيت لحم کښې.“ او هغوی د هغې پېشگويي حواله ورکړه چې په کښې د نبی په وسيله ليکلے شوی دی چې، (۶) ”اے د يهوداه د زمکې بيت لحم ښار يې. ته د يهوداه په لويو ښارونو کښې هيڅکله هم ورکوټې نه يې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار راوځي چې زما د خلقو بنی اسرائيلو شپون به وي.“ (۷) هيروديس بيا د ستورو علم لرونکی په پرده کښې راوبلل او د ستوري د راختو وخت يې ترې معلوم کړو. (۸) هغه بيا دوی بيت لحم ته ولېږل او ورته يې ووييل چې، ”لار شئ او د هغه ماشوم په حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې يې بيا مومي نو ما خبر کړئ چې زه هم ورشم او ورته سجده وکړم.“ (۹) د بادشاه په حکم هغوی روان شول او هغه ستورے چې دوی په راختو ليدلے وو د دوی په وړاندې روان وو او آخر په هغه ځای ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. (۱۰) هغوی د ستوري په ليدو ډېر زيات خوشحاله شول. (۱۱) کور ته په ننوتو يې ماشوم د خپلې مور مريم په غېږ کښې وليدو او ورته په سجده پرېوتل. پس له هغې يې خپلې تيلي پرانستلې او هغه ته يې نذرانې پېش کړې چې په کښې سره زر، او د خوشبويي دپاره لوبان او د مړ چير وو. (۱۲) خدای پاک هغوی ته په خوب کښې دا خبردارے ورکړو چې هيروديس بادشاه له واپس مه ځئ، نو هغوی بيا په بله لار خپل ملک ته واپس شول.

مصر ته هجرت کول

(۱۳) کله چې هغوی رخصت شول نو يوسف ته د مالک خدای يوه فرېشته په خوب کښې

راغله او ورته يې وفرمائيل چې، ”پاخه، ماشوم او مور يې د ځان سره كړه او مصر ته هجرت وكړه، او تر هغې هلته ايسار شه چې زه درته ووايم، ځكه چې هيروديس د دې ماشوم په تلاش كېنې دے چې قتل يې كړي.“ (۱۴) نو يوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه يې ماشوم او د هغه مور مصر ته بوتلل، (۱۵) او هلته د هيروديس تر مرگه پورې ايسار وو. دا د مالک خدای هغه وينا پوره كول و چې هغه د نبی په وسيله فرمائيلي و چې، ”ما خپل زوی د مصر نه راوبللو.“

د ماشومانو قتل

(۱۶) هر كله چې هيروديس د ستورو علم لرونكو په دوکه پوهه شو نو سخت په قهر شو او حکم يې وكړو چې د بيت لحم او د خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عمر يې دوه كاله يا د دې نه كم وي، قتل يې كړي. نو د ستورو د علم لرونكو د معلوماتو په مطابق هغه دا د وخت اندازه لگولې وه. (۱۷) دغه رنگ هغه پېشگوټي چې د يرمياه پېغمبر په وسيله شوې وه پوره شوه چې، (۱۸) ”په راما كېنې د چغو آواز واورېدلے شو، د لوی ماتم او ژړا آواز. راحيل په خپلو بچو ژړا كوي، هيڅ قسم تسلي نه قبلوي ځكه چې د هغې ماشومان مړه شوي دي.“

د مصر نه واپسي

(۱۹) نو د هيروديس د مرگ نه وروستو، د مالک خدای فرېسته په مصر كېنې يوسف له په خوب كېنې راغله او ورته يې وفرمائيل چې، (۲۰) ”پاخه. ماشوم او مور يې د ځان سره كړه او د دوی سره د بنی اسرائيلو ملك ته لاړ شه، ځكه چې د چا نه چې د دې ماشوم سر ته خطر وه هغه مړ شوی دے.“ (۲۱) نو هغه پاڅېدو، ماشوم او مور يې د ځان سره روان كړل او د بنی اسرائيلو ملك ته راغلل. (۲۲) خو كله چې يوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هيروديس په ځای ارخلاوس د يهوديه بادشاه شوی دے، نو هلته د تللو

نه وويرېدو. نو كله چې بيا په خوب كښې ورته دا خبردارې وركړې شو نو هغه د گليل علاقې ته لاړو، (۲۳) هلته هغه په ناصرت نومې ښار كښې پېره شو. دا د نبیانو په وسيله د وئيلې شوې هغه پېشگوڼې تر سره كول وؤ چې، ”هغه ته به ناصري وئيلې شي.“

د حضرت يحيى بپتسمه وركوونكى وعظ كول

۲ (۱) په دغه ورځو كښې بپتسمه وركوونكې يحيى راغې چې د يهوديه په بيابان كښې يې دا بيان كولو چې، (۲) ”توبه گار شئ ځكه چې د آسمان بادشاهى نزدې راغلې ده.“ (۳) دا هغه څوك دې چې د يشعيا ه نبى په وسيله يې ذكر شوى دى، يعنې، ”په بيابان كښې د نعرې وهونكى آواز دې چې د مالك خدائ لاره جوړه كړئ او د هغه لارې نېغې كړئ.“ (۴) د يحيى جامې د اوبن د وړې وې او د څرمنې پټې يې د ملا نه تړلې وه او ملخان او ځنگلى شات يې خوراك وو. (۵) د يروشلم، يهوديه، او د اردن د گيرچا پيره وطن ټول خلق هغه ته راټول شوى وؤ. (۶) هغه هغوئ ته د خپلو گناهونو په اقرار كولو سره د اردن د سيند په اوبو بپتسمه وركړه. (۷) خو كله چې يحيى وليدل چې پېر فريسيان او صدوقيان د بپتسمې دپاره راځي نو ورته يې وفرمائيل، ”اې د مارانو بچو، تاسو ته چا دا خبردارې دركړو چې د راتلونكى غضب نه وتبستئ؟“ (۸) او داسې كارونه وكړئ چې ورنه ستاسو د توبې ايستلو پته ولگي. (۹) تاسو ځان سره داسې سوچ مئ كوئ چې گنې تاسو د ابراهيم اولاد يئ، ځكه چې زه درته دا وايم چې خدائ پاك د دې كانو نه هم د ابراهيم دپاره اولاد پيدا كولى شي. (۱۰) اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولې شوى دى او هره هغه ونه چې ښه مېوه نه نيسي هغه به پرې كړې شي او د اور لمبو ته به واچولې شي. (۱۱) زه تاسو له د توبې دپاره په اوبو بپتسمه دركوم خو څوك چې به زما نه وروستو راځي هغه زما نه پېر زورور دى. زه د هغه د خپلو پورته كولو جوگه هم نه يم. هغه به تاسو له په روح القدس او په اور بپتسمه دركوى. (۱۲) ښاخى د هغه په لاس كښې ده. هغه به خپل درمند په ښه شان پاكوى او غنم به په خپله خمبه كښې جمع كوى،

خو بوس به په هغه اور کښې سوزوی چې هیڅکله نه مری.

د حضرت عیسیٰ بیتسمه

۱۳) بیا عیسیٰ د گلیل نه د اردن د سیند خوا ته راغلو چې د یحییٰ نه بیتسمه واخلي. ۱۴)
خو یحییٰ هغه منع کړو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ما ته په کار دی چې زه ستا نه
بیتسمه واخلم او ته ما له راغلي؟“ ۱۵) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”په دې وخت هم
داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه شان د خدای پاک صداقت پوره کول
مناسب دی.“ او بیا یحییٰ دا ومنله. ۱۶) د بیتسمې نه پس عیسیٰ د اوبو نه سمدستی
راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولوا شو او د خدای پاک روح یې ولیدو چې د
کونترې په شکل په هغه راکوزېدو. ۱۷) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”دا زما خوږ
زوی دے چې زه ترې راضی یم.“

د حضرت عیسیٰ آزمېښت

۴) روح القدس هغه وخت عیسیٰ بیابان ته بوتلو چې د ابلیس په لمسون کښې
وازمائیلې شی. ۱) هغه څلورېشت ورځې او څلورېشت شپې روژه ونیوله او په آخر
کښې هغه نار نهور شو. ۲) بیا ابلیس ورغلو او ورته یې ووئیل، ”که ته د خدای پاک
زوی یې نو دې کانیو ته ووايه چې روتی شی.“ ۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”صحیفې وائی
چې، بنی آدم تش په روتی نه پائی خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د خدای پاک د
خولې نه راوخی.“ ۴) بیا ابلیس هغه مقدس ښار ته بوتلو او د خدای د کور په مناره یې
ودرولو ۵) او ورته یې ووئیل چې، ”که ته د خدای پاک زوی یې نو خپل ځان دلته نه
شکته وغورزوه، ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حکم
ورکړی، او هغوی به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړی هسې نه چې په کانی تیندک

وځورۍ. ۷ عيسی جواب ورکړو چې، ”صحيښې دا هم وائی چې، تاسو په خپل مالک خدای پاک آزمېښت مه کوئ.“ ۸ بيا اېلیس هغه د يو ډېر اوچت غره څوکې ته وڅېړولو او د دنیا ټولې بادشاهۍ او د هغې شان او شوکت يې وربښکاره کړل ۹ او ورته يې ووييل چې، ”دا هر څه به تا له درکړم خو که تۀ راته صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ ۱۰ خو عيسی ورته وفرمائيل چې، ”ورک شه اېلیسه. صحيښې وائی چې، تۀ تش مالک خدای پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغه عبادت کوه.“ ۱۱ نو اېلیس هغه پرېښودو او فربښتې راغلې او د هغه په خدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عيسی په گليل کښې خدمت شروع کول

۱۲ هرکله چې عيسی واورېدل چې يحيی گرفتار شوی دے نو هغه گليل ته واپس راغلو. ۱۳ ناصرت يې پرېښودو او په کفرنحوم ښار يې کښې ډېره شو چې د درياب په غاړه دے چې د زبولون او نفتالی په سرحد کښې دے. ۱۴ دا د يشعياہ نبی خبرې پوره کول وؤ يعنې، ”د زبولون او د نفتالی علاقه، د درياب طرف ته د اردن نه په خوا کښې، د غبريهوديانو گليل، ۱۶ کوم خلق چې په تيارۀ کښې ناست وؤ، هغوی يوه لويه رڼا وليدله، او څوک چې په زمکه د مرگ په سوری کښې ناست وؤ، پرې رڼا وځلېده.“ ۱۷ د هغې ورځې نه عيسی دا بيان شروع کړو چې، ”توبه کار شئ ځکه چې د خدای پاک بادشاهۍ ستاسو مينځ ته راغلې ده.“

څلورو ماهيگرو ته د حضرت عيسی دعوت

۱۸ عيسی د گليل درياب په غاړه گرځېدو چې دوه وروڼه يې وليدل، يو شمعون چې د پطروس په نوم يادېږي او د هغه ورور اندرياس. هغوی په درياب کښې جال اچولو ځکه چې هغوی ماهيگر وؤ. ۱۹ عيسی ورته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځئ او زۀ به تاسو آدمگير جوړ کړم.“ ۲۰ هغوی سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغه پسې روان

شول. (٢١) کله چې عیسیٰ د دې حای نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه یې ولیدل، یعقوب د زیدی زوی او د هغه ورور یوحنا چې په کشتی کښې یې د خپل پلار زیدی سره جالونه مرمت کول. هغوی یې راوبلل. (٢٢) هغوی سمدستی کشتی او خپل پلار پرېښودل او په هغه پسې روان شول.

د حضرت عیسیٰ تعلیم، بیان او بیمارانو ته شفا ورکول

(٢٣) عیسیٰ په ټول گلیل کښې گرځېدو، د یهودیانو په عبادتخانو کښې یې تعلیم ورکولو او د خدای پاک د بادشاهی د زیری بیان یې کولو او د خلقو هر رنځ او بیماری یې روغوله. (٢٤) د هغه آواز په ټول شام کښې خوره شوه او د هر رنځ بیماران چې په عذاب آخته وو، یعنی هغوی چې پیریانو نیولی وو، میرگو نیولی او شل یې ورله راوستل نو هغه روغ کړل. (٢٥) ډېر خلق ورپسې روان شول چې د گلیل، د دیکپولس، د یروشلم، د یهودیه او د اردن د پورې غاړې اوسېدونکی وو.

په غر د پاسه د حضرت عیسیٰ بیان

٥ (١) کله چې عیسیٰ گن خلق ولیدل نو غره ته وختلو او هلته کښېناستو. او کله چې د هغه مریدان ورته راټول شول، (٢) نو هغه ورته داسې تعلیم شروع کړو، (٣) ”بختور دی هغوی چې د روح غریبان دی ځکه چې د آسمان بادشاهی د هغوی ده. (٤) بختور دی هغوی چې غمژن دی، هغوی به تسلی ومومی. (٥) بختور دی هغوی چې حلیمان دی ځکه چې دوی به د زمکې وارثان شی. (٦) بختور دی هغوی چې د صداقت اوږی تږی دی، دوی به ماږه کړی شی. (٧) بختور دی هغوی چې رحم کوی، په هغوی به رحم وکړی شی. (٨) بختور دی هغوی چې زړونه یې پاک دی، هغوی به د خدای پاک دیدن وکړی. (٩) بختور دی د امن راوستونکی، خدای پاک به هغوی ته خپل زامن ووائی. (١٠) بختور دی هغوی چې د خدای پاک د رضا پوره کولو دپاره زورولې کپړی، د آسمان

بادشاهی د هغوی ده. (۱۱) تاسو بختور یئ کله چې خلق درته سپکې سپورې وائی، او زوروی مو او زما له وجې خلق ستاسو په حقله هر قسم دروغژنې بدې خبرې کوی. (۱۲) دا هر څه تاسو په خوشحالی او روڼ تندی وزغمئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوی اجر دے، ځکه چې ستاسو نه وړاندې هم دغه رنگ دوی نبیان وزورول. (۱۳) تاسو د دنیا دپاره مالګه یئ. که مالګه بې خونده شی، نو بیا به څنگه مالګینه شی؟ دا بیا د هیڅ څیز دپاره په کار نه راځی او بهر وغورزولې شی او د پښو لاندې کولو جوګه شی. (۱۴) تاسو د ټولې دنیا دپاره رڼا یئ. کوم ښار چې په غره آباد وی هغه پټېدے نه شی. (۱۵) چې پيوه بله شی نو څوک پرې لوبښے نه رډی، بلکې د پيوټ دپاسه کښودلے شی چرته چې د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوی. (۱۶) او تاسو هم دغه رنگ د خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې دپاره چې هرکله هغوی ستاسو ښه کارونه وویڼی نو هغوی به ستاسو د آسمانی پلار، لوی بیان کړی. (۱۷) دا خیال مه کوئ چې گنې زه د دې دپاره راغلے یم چې شریعت او د نبیانو کتابونه منسوخ کړم. زه د هغوی منسوخ کولو له نه یم راغلے بلکې پوره کولو له راغلے یم. (۱۸) زه تاسو ته رښتیا وایم، ترڅو پورې چې آسمان او زمکه ختم شوی نه وی نو د شریعت یو حرف یا د حرف نه یو زبر قدرې به ختم نه شی، ترڅو چې دا هر څه سر ته رسېدلی نه وی. (۱۹) نو که څوک ورته د شریعت یوه ذره شان هم مات کړی او نورو خلقو ته د داسې کولو تعلیم ورکړی نو د آسمان په بادشاهی کښې به د دوی ځای د ټولو نه لاندې وی. خو هغه څوک چې په شریعت عمل وکړی او نورو ته یې تعلیم هم ورکوی، هغه به د آسمان په بادشاهی کښې لوی بیامومی. (۲۰) زه تاسو ته دا وایم، ترڅو چې تاسو په صداقت کولو کښې د فریسیانو او د شرعې د عالمانو نه زیات نه یئ نو تاسو بیا هیڅکله هم د آسمان په بادشاهی کښې داخلېدے نه شی. (۲۱) تاسو اورېدلی دی چې زمونږ پلار نیکه ته وئیلے شوی ؤو چې، قتل مه کوئ. هغه څوک چې قتل وکړی هغه ته به ضرور په عدالت کښې سزا ورکولے شی. (۲۲) خو زه تاسو ته دا وایم چې هر څوک چې یو ورور ته غصه هم وکړی، هغه ته به په عدالت کښې ضرور سزا ورکړے شی. او که هغه ورته کم عقل ووائی نو هغه به ضرور عدالت ته جواب ورکوی، او که چرې ورته لیونے ووائی نو هغه ته به د دوزخ د اور خطر ه وی.

۲۳) کټه چرې تاسو د قرباني ځای ته کوم څيز راوړئ او په دې وخت کبني درته راياد
 شي چې ستا ورور په څه خبره درنه خفه دې، ۲۴) نو خپله قرباني په هغه ځای پرېږده.
 لار شه، اول خپل ورور رضا کړه او بيا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. ۲۵) کټه د چا
 سره ستا مقدمه وي نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې ورسره عدالت ته په لاره
 روان يې. هسې نه چې هغه دې قاضي ته پېش کړي او قاضي سپاهي ته، او ته قېد شي.
 ۲۶) زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نه شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه
 پېسه ادا کړې نه وي. ۲۷) تاسو اورېدلی ؤ چې هغوی ته وئیلې شوی ؤ چې، زنا مه
 کوئ. ۲۸) خو زه تاسو ته دا وایم چې کټه یو سرې یوې بنځې ته په بد نیت سره وگوري
 نو هغه په خپل زړه کبني د هغې سره زنا کړې ده. ۲۹) کټه چرې ستا بنی سترگه تا گناه
 ته ولمسوی نو وې باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا بنه وي چې د خپل وجود یو
 اندام بائیلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته وغورزولې شي. ۳۰) او کټه چرې ستا بنی
 لاس د گناه سبب شي نو پرې یې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره ده چې د خپل
 وجود یو اندام بائیلې، نه دا چې ستا ټول وجود دوزخ ته لار شي.

د طلاق په حقله تعلیم

۳۱) هغوی ته وئیلې شوی ؤ، کوم سرې چې خپله بنځه طلاقه کړي نو ضرور دې
 هغې له طلاق نامه ورکړي. ۳۲) خو زه درته دا وایم چې کوم سرې چې د زناکاری د
 جرم نه په بله څه وجه خپله بنځه طلاقه کړي نو په هغې باندې زنا کوی، او هر څوک
 چې طلاقې شوې بنځې سره واده وکړي هغه زنا کوی. ۳۳) بیا به تاسو دا اورېدلی وي
 چې زمونږ پلار نیکه ته وئیلې شوی ؤ چې، خپل قسم مه ماتوئ خو خپل قسم د مالک
 خدای دپاره ضرور پوره کوئ. ۳۴) خو زه تاسو ته دا وایم چې هیڅکله هم قسم مه
 خورئ، نه په آسمان، ځکه چې دا د خدای پاک تخت دې، ۳۵) او نه په زمکه ځکه چې
 دا د هغه د پښو چوکۍ ده، او نه په یروشلم ځکه چې دا د لوی بادشاه بناړ دې، ۳۶) او
 نه په خپل سر ځکه چې ته د دې یو وېسته هم په خپله مرضی نه سپینولې او نه تورولې

شې. (۳۷) تاسو يواځې د ”آو“ په ځای ”آو“، او د ”نه“ په ځای ”نه“ جواب ورکوي. د دې نه زيات چې د هغه د اېلیس کار دے.

د بدل په حقله تعليم

(۳۸) تاسو خبر يئ چې دا وئيلے شوی ؤو چې، د سترگې په بدل کښې سترگه او د غاښ په بدل کښې غاښ. (۳۹) خو زه تاسو ته دا وایم چې د هغه سپری خلاف مه ودرېږئ څوک چې درسره بد کوی. که څوک درله په بنی مخ څپېره درکړی نو گس مخ هم ورواړوه. (۴۰) که چېرې يو سرے ستا په قميص دعوی وکړی نو ته خپل کوټ هم ورله ورکړه. (۴۱) که چېرې يو اختيار لرونکے تا يو ميل په بيگار بوځی نو ته ورسره دوه ميله لار شه. (۴۲) چې څوک درنه څه وغواړی هغه ورکړه او د داسې سپری نه مخ مه اړوه څوک چې درنه قرض غواړی.

د دشمن سره مينه کول

(۴۳) تاسو خبر يئ چې وئيلے شوی ؤو چې، د خپل گاونډی سره مينه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. (۴۴) خو زه درته دا وایم چې د خپلو دشمنانو سره مينه کوي، او څوک چې تاسو زوروی د هغوی دپاره دعا کوي، (۴۵) چې په دې تاسو د خپل آسمانی پلار زامن شی، څوک چې په بدو او په بنو يو شان نمر راخېږوی او په نېکو او بدو خلقو يو شان باران وروی. (۴۶) که تاسو صرف د هغوی سره مينه کوي څوک چې تاسو سره مينه کوی نو بيا تاسو د کوم اجر امیدوار يئ؟ ولي محصولچيان دغه شان نه کوی څه؟ (۴۷) که چېرې تاسو يواځې په خپلو وروڼو سلام اچوي نو دا کومه نا آشنا خبره ده؟ دغه څه خو بې دینه هم کوی. (۴۸) تاسو کامل شی لکه څنگه چې ستاسو آسمانی پلار کامل دے.

د خبرات په حقله تعليم

٦ ﴿١﴾ ”خبردار چې د خپلې پرهيزگاري ښودنه د خلقو په مخکښې ونه کړئ. که تاسو داسې وکړئ نو د آسماني پلار سره ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. ﴿٢﴾ هرکله چې تاسو څه خبرات کوئ نو په بيگل يې مه پندوره کوئ، لکه څنگه چې يې ریاکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوی چې خلق يې صفت وکړی. زه تاسو ته رښتيا وایم چې هغوی ته اجر پوره ملاو شوی دے. ﴿٣﴾ خو تاسو چې کله هم خبرات کوئ نو په داسې يې کوئ چې گس لاس مو په دې خبر نه شی چې ستاسو ښه لاس څه کوی. ﴿٤﴾ ستاسو خبرات دې ضرور په پرده کښې وی نو ستاسو آسماني پلار چې دا هر څه وینی چې تاسو يې په پرده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړی.

د دُعا په حقله تعليم

٥ ﴿٥﴾ بيا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د ریاکارانو په شان مه جوړپړئ. هغوی دا پېر خوښوی چې په عبادتخانو او چوکونو کښې د دُعا دپاره ودرپړی چې هر څوک يې وینی. زه تاسو ته رښتيا وایم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شو. ﴿٦﴾ خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شی، څوک چې د پردې په دغه ځای کښې موجود دے. او ستاسو آسماني پلار څوک چې پټ رازونه وینی، هغه به بدل درکړی. ﴿٧﴾ او کله چې تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بې دینه قومونو په شان د بې مطلبه خبرو تکرار مه کوئ، د چا چې دا خیال وی چې د پېرو وئیلو په وجه به د هغوی واورېدے شی. ﴿٨﴾ د هغوی پېښې مه کوئ، ستاسو آسماني پلار ستاسو د غوښتنو نه وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دے. ﴿٩﴾ نو داسې دُعا کوئ، اے په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک وی. ﴿١٠﴾ ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه هم پوره شی څنگه چې په آسمان کښې پوره کېږی. ﴿١١﴾ مونږ له خپل روزمره رزق راکړه، ﴿١٢﴾ او زمونږ گناهونه معاف کړه، لکه څنگه چې

مونږ خپل قصوروار معاف کړو. (۱۳) او مونږ په آزمېښت کېښې مۀ اچوه، خو مونږ د بدۍ نه بچ کړه. (۱۴) ځکه کۀ تاسو د نورو نافرمانی معاف کړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی. (۱۵) خو کۀ تاسو نور نۀ معاف کوئ نو ستاسو آسمانی پلار به هم ستاسو نافرمانی معاف نۀ کړی.

د روژې په حقله تعلیم

(۱۶) هر کله چې تاسو روژه نیسئ نو د ریاکارانو په شان ځانونه خفه مۀ ښکاره کوئ. هغوی خپل مخونه ځکه وړانوی چې خلق ووائی چې گڼې د دوی روژه ده. زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شوې دے. (۱۷) خو هر کله چې روژه نیسئ نو خپل سر غوړوئ او مخ وینځئ، (۱۸) د دې دپاره چې څوک دا ونۀ وائی چې گڼې ستا روژه ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چې په پرده کېښې دے. او ستا آسمانی پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا اجر درکړی.

د آسمان خزانې

(۱۹) په زمکه ځان له خزانې مۀ جمع کوئ چرته چې هغه وینه وهی او زنگ کېږی او غلۀ ورپسې کنډر کوی او پټوی یې. (۲۰) خو خپل ځان له خزانې په آسمان کېښې جمع کوئ چرته چې نۀ وینه شته او نۀ زنگ چې دا خرابې کړی، چرته چې نۀ غل کنډر کوی او نۀ یې پټوی. (۲۱) ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړۀ هم وی.

د وجود رڼا

(۲۲) سترگې د بدن دپاره پيوې دی. کۀ ستا سترگې روغې وی نو ستا ټول بدن به رڼا وی. (۲۳) خو کۀ سترگې دې خرابې وی نو ستا ټول بدن به په توره تیارۀ کېښې وی. او کۀ

چرې کومه رڼا چې په تا کښې ده، که هغه هم تياره ده نو بيا دا څومره لوی تورتم دے.

د خدای پاک مال

۲۴) يو غلام هم د دوو مالکانو خدمت نه شی کولے. ځکه چې يا خو به هغه د يو نه نفرت کوی او د بل سره مينه، او يا به هغه د يو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خدای پاک او د مال دولت دواړو يو خای خدمت نه شی کولے. ۲۵) ځکه زه تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنه مه کوی چې څه به وخورو، څه به وڅښو، او يا څه به اغوندو. ولې ژوندون د روټی، او بدن د جامو نه ډېر غوره نه دے څه؟ ۲۶) د هوا مارغانو ته وگورئ، دوی نه خو کړی او نه رېبی او نه یې خمبو کښې جمع کوی خو بيا هم ستاسو آسمانی پلار هغوی له رزق ورکوی. نو بيا تاسو هغه ته د هغوی نه ډېر اهم نه یی څه؟ ۲۷) په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زیات کړی؟ ۲۸) د جامو اندېښنې بيا د څه دپاره؟ په پټو کښې ځنگلی گلونو ته خو لږ خیال وکړئ، چې هغه څنگه راټوکېږی، نه خو هغوی خواری کوی او نه ځان دپاره جامې جوړوی. ۲۹) خو زه تاسو ته دا وایم چې سلیمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې گلونو په شان بنائسته جامې اچولې نه وې. ۳۰) خو که چرې خدای پاک د پټو وښو له داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا به په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بيا تاسو ته ښکلې جامې در نه کړی څه؟ اے د کم ایمان خاوندانو. ۳۱) نو دا اندېښنه مه کوی چې څه به وخورو، څه به وڅښو يا څه به واغوندو. ۳۲) په دې ټولو څیزونو پسې بې دینه زغلی، خو ستاسو آسمانی پلار ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دے. ۳۳) تاسو د هر څه نه اول د خدای پاک د بادشاهی او د هغه د ربښتینوالی لټون کوی، نو بيا به هغه دا ټول څیزونه هم تاسو ته درکړی. ۳۴) ځکه د سبا غم مه کوی، سبا به خپل غم په خپله کوی. د نن دپاره نننۍ غم کافی دے.

په نورو خلقو الزام لگول

۷ (۱) ”په نورو الزام مۀ لگوى نو په تاسو به هم الزام ونۀ لگولے شی. (۲) ځکه چې څنگه تاسو په نورو الزامونه لگوى دغه شان به په تاسو هم الزامونه ولگولے شی، نو چې څنگه تاسو د بل ناپ تول کوى، دغه رنگ به ستاسو ناپ تول کولے شی. (۳) تاسو د خپل ورور د سترگې خسنى ته ولې گوته نيسئ خو په خپله سترگه کبني درته تير نۀ بشکاري؟ (۴) او تۀ څنگه خپل ورور ته دا وئيلے شي چې، راشه چې ستا د سترگې نه دا خسنيه وباسم، خو حال دا چې په خپله سترگه کبني درته تير نۀ بشکاري؟ (۵) اے ریاکاره، اول د خپلې سترگې نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترگې وغړېږي چې د خپل ورور د سترگې نه خسنيه وباسي. (۶) پاک څيزونه سپو له مۀ ورکوى، خپلې ملغلرې خنزيرانو ته مۀ غورزوى. هغوى به يې د پښو لاندې کړي او په تاسو به راوگرځي او ريچي ريچي به مو کړي.

غوبتل، لټول او ټکول

۷ (۷) وغواړئ نو تاسو له به درکړے شی، ولټوى نو تاسو به يې ومومئ، ور وټکوى نو درته به کولوو کړے شی. (۸) ځکه هر څوک چې يې غواړي، هغه ته ملاويږي، او څوک يې چې لټون کوي، هغه يې مومي، او څوک چې ور ټکوي، هغه ته کولاويږي. (۹) په تاسو کبني داسې څوک شته چې زوى ترې روټي وغواړي او هغه به ورله کانيه ورکړي؟ (۱۰) او يا دا چې ورنه کب وغواړي نو مار به ورکړي؟ (۱۱) نو که بيا تاسو چې دومره گناهگاران يئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښۀ څيزونه ورکړئ، نو ستاسو آسماني پلار به څومره ښۀ څيزونه هغه چا له ورکړي چې څوک يې ترېنه غواړي. (۱۲) د نورو سره تل داسې سلوک کوى لکه څنگه سلوک چې تاسو د ځان دپاره خوبسوى، دا د شريعت او د ټولو نبیانو د تعليم مجموعه ده.

تنګه دروازه

١٣ په تنګه دروازه وړداخل شی. ځکه چې د تباهی دروازه کولای ده، لاره یې بڼه پلنه ده او پېر په دغه لاره ځی. ١٤ خو کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه وړه ده او لاره یې تنګه ده، او د دې پیدا کونکی هم لږ دی.

ونه په مېوه پېژندل

١٥ د دروغژنو نیانو نه خبردار شی، داسې کسان چې د گډو په شکل کښې تاسو له راځی او په اصل کښې هغه داپونکی شرمخان دی. ١٦ تاسو به هغوی په خپله مېوه وپېژنی. ولې د ازغو جارو بوټو نه څوک انگور، یا د جاخو نه څوک اینځر راشوکولې شی څه؟ ١٧ هم دغه شان بڼه و نه بڼه مېوه نیسی او د بدې ونې مېوه بده وی. ١٨ بڼه و نه بده مېوه نه شی نیولې او بده و نه بڼه مېوه نه شی نیولې. ١٩ او کومه و نه چې بڼه مېوه نه نیسی هغه به پرې کرې شی او په اور کښې به وغورزولې شی. ٢٠ ځکه زه وایم چې تاسو به هغوی په خپله مېوه وپېژنی.

ما ته چرې هم نه وې پېژندلې

٢١ هر هغه څوک چې ما ته مالک مالک وائی هغه به د آسمان په بادشاهی کښې وړداخل نه شی، خو صرف هغه کس چې زما د آسمانی پلار په رضا کار کوی. ٢٢ په ورځ د قیامت به پېر ما ته وائی چې مالکه، مالکه، مونږ ستا په نوم نبوت نه وو کرې څه؟ او ستا په نوم مو پیریان نه وو شړلی څه؟ او هم ستا په نوم مو پیرې معجزې نه وې ښکاره کړې څه؟ ٢٣ نو زه به هغوی ته په ښکاره ووايم چې ما تاسو چرې هم نه یئ پېژندلې، تاسو بې شرعي خلق زما نه ورک شی.

دوه قسمه بنيادونه

٢٤ هر هغه څوک چې زما دا خبرې اورى او عمل پرې کوي، هغه به د هغه هوبسيار کس په شان وگڼلې شى چا چې خپل کور د يو سخت گټ دپاسه آباد کړې وي. ٢٥ او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تير شو او د ده کور سره يې پغړې وخورې، خو دا راپرې نه و تو ځکه چې بنيادونه يې د يو سخت گټ دپاسه وو. ٢٦ خو د هغه چا به بيا څه انجام وي چې زما دا خبرې اورى او عمل پرې نه کوي؟ د هغه مثال د هغه ناپوهه کس دى چا چې په شگو خپل کور جوړ کړې وو. ٢٧ باران وورېدو، سېلاب راغلو، زول او طوفان تير شو او د دغه کور سره يې پغړې وخورې او راوې غورزولو او بلکل يې تباه کړو. ٢٨ څه وخت چې عيسى دا خبرې بس کړې نو خلق د هغه په تعليم حق حېران شول، ٢٩ ځکه چې هغه د هغوى د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختيار سره يې تعليم ورکولو.

د يو جذامى روغول

١ څه وخت چې عيسى د غره نه راکوز شو نو گڼ خلق ورپسې شو. ٢ خو بيا يو جذامى وروړاندې شو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل، ”مالکه، که تېه صرف وغواړې نو ما روغولې شې.“ ٣ عيسى خپل لاس وراوړد کړو او په هغه يې کېښودو او وې فرمائيل چې، ”آو، زه غواړم چې داسې وکړم.“ بيا يې وفرمائيل چې، ”پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. ٤ بيا عيسى هغه ته وفرمائيل، ”گوره چې هيچا ته د دې په حقله څه ونه واښي. خو لاړ شه او خپل ځان امام ته وښايه او کومه شکرانه چې موسى مقررې کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو گواهي شې.“

د رومی صوبه دار نوکر شفا موندل

۵ او کله چې عیسیٰ کفرنحوم ښار ته وردننه شو نو یو رومی صوبه دار ورغلو او هغه ته یې منت وکړو او وئیل یې چې، ۶ ”مالکه، زما یو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت دے او ډېر په تکلیف کښې دے.“ ۷ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زه به درشم او روغ به یې کړم.“ ۸ خو صوبه دار جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه د دې جوګه نه یم چې ته زما کور ته راشې. خو که تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. ۹ ځکه چې زه پوهېږم چې زه په خپله د بل د حکم لاندې یم او سپاهیان زما د حکم لاندې دی. زه چې یو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه یې هغه شان کوی.“ ۱۰ عیسیٰ په حبرانتیا د هغه خبرې واورېدې نو هغه گڼې ته یې وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ما داسې ایمان په بنی اسرائیلو کښې چرته هم نه دے لیدلے. ۱۱ زه تاسو ته دا وایم چې د نمرخاتۀ او د نمرپرېواتۀ نه به ډېر خلق داسې راشی چې د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره به د آسمان د بادشاهی په مېلمستیا کښې یو ځای کښېنې، ۱۲ خو د بادشاهت وارثان به بهر تیارې ته وغورزولے شی کوم ځای چې به ژړا ویر او د غابښونو چیچل وی.“ ۱۳ بیا عیسیٰ صوبه دار ته وفرمائیل چې، ”اوس خپل کور ته لاړ شه، نو ستا د ایمان په وجه دې داسې وشي.“ نو هم په هغه ساعت د هغه نوکر روغ شو.

د ډېرو خلقو روغول

۱۴ عیسیٰ بیا د پطروس کور ته لاړو او وې لیدل چې د پطروس خواښې تېې نیولې وه. ۱۵ نو د هغې لاس ته یې لاس وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغه په خدمت کولو شروع شوه. ۱۶ کله چې ماښام شو نو خلقو عیسیٰ له ډېر داسې کسان راوستل چې پیریانو نیولی ؤو او هغه د هغوئ نه په یو حکم پیریان وشړل او ټول بیماران یې روغ کړل، ۱۷ چې دغه شان د یسعیاہ نبی په وسیله وئیلے شوې هغه پېشگوئې پوره

شى چې، ”هغه زمونږ بيمارى او كمزورى اوچتې كړې.“

د حضرت عيسى مسيح د مريدۍ قيمت

١٨ عيسى چې د ځان نه چاپېره گڼه وليده نو حكم يې وكړو چې راځئ چې د درياب پورې غاړې ته لاړ شو. ١٩ يو د شرعي عالم ورغلو او وې وئيل چې، ”استاز، هر چرته چې ته ځي، زه به هم درپسې ځم.“ ٢٠ عيسى ورته وفرمائيل چې، ”د لومېرو خپل غارونه وى او د مارغانو جالې، خو ابن آدم دومره ځائ قدرې هم نه لري چې سر پرې ولگوى.“ ٢١ يو بل مريد ورته وئيل، ”مالكه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار بنځ كړم.“ ٢٢ عيسى ورته وفرمائيل چې، ”ته ما پسې راځه، مړى پرېږدئ چې مړى بنځوى.“

د حضرت عيسى په درياب كښې طوفان آرامول

٢٣ بيا عيسى په كشتي كښې سور شو او مريدان هم ورسره سواره شو. ٢٤ خو په درياب كښې يو زورور طوفان راغلو او چېپې داسې اوچتېدې چې په كشتي راواوړېدې. خو هغه اوډه وو. ٢٥ نو هغوى ورغلل او هغه يې رابېدار كړو چې، ”مالكه، مونږ بچ كړه. مونږ ډوبېږو.“ ٢٦ هغه ورته وفرمائيل چې، ”تاسو ولې دومره ږږېږئ، ستاسو ايمان څومره كمزورې دى؟“ بيا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چېپې يې ورتلې نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه. ٢٧ مريدان په دې ننداره ډېر حېران شول او دوى وئيل چې، ”دا لا څه قسم سرې دى چې هوا او چېپې يې هم حكم منى؟“

د دوو پيريانو نيولو سړو روغول

٢٨ عيسى چې د گدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان نه دوه سړى راوتل چې

پیریانو نیولی وُو او دومره خطرناک وُو چې خوک هم په هغه لاره ترې نه شو تېرېدلې. (۲۹) هغوی چغې کړې، ”اے د خدای پاک زویه. ته زمونږ نه خه غواړې؟ ته دلته د دې دپاره راغلی یې چې مونږ د قیامت نه وړاندې په عذاب کړې خه؟“ (۳۰) نو لږ لږې د خنزیرانو یوه لویه رمه څرېدله. (۳۱) او پیریانو زاری ورته وکړه، ”که چرې ته مونږ شرل غواړې نو مونږ د خنزیرانو دغې رمې ته ولېږه.“ (۳۲) هغه ورته وفرمائیل چې، ”لار شئ.“ نو هغوی راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او د خنزیرانو ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه بسکته دریاب ته پرېوته او په اوبو کښې ډوبه شوه. (۳۳) د خنزیرانو ساتونکی نزدې ښار ته وتښتېدل او هر چا ته یې هغه ټوله قیصه بیانوله، خه چې په پیریانو نیولی سپرو تیر شوی وُو. (۳۴) بیا د کلی ټول خلق بهر راووتل چې عیسی وینی، او کله چې هغوی ولیدو نو ورته یې منت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لار شه.

د یو شل سړی روغول

۹ (۱) نو عیسی په کشتی کښې کښېناستو او د سیند بلې غاړې ته خپل ښار ته راغلو (۲) نو ورله خه کسانو یو شل سړی په کت کښې پروت راوړو. د هغوی ایمان یې چې ولیدو نو عیسی هغه شل سړی ته وفرمائیل چې، ”زما زویه، خاطر جمع کړه، ستا گناهونه معاف شول.“ (۳) په دې ځینې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئیل چې، ”دا یې لا خه کفر ووئیلو.“ (۴) عیسی په دې پوهه وو چې د دوی په زړه کښې خه تیر شول نو ورته یې وفرمائیل چې، ”تاسو داسې بد خیالونه ولې کوئ؟“ (۵) آیا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې گناهونه دې معاف شو او که دا چې ووائی چې پاڅه او وگرځه؟ (۶) نو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې ابن آدم سره په دنیا کښې د گناهونو د بخشلو اختیار هم شته، ”نو هغه شل سړی ته یې وفرمائیل چې، ”پاڅه، بستره دې واخله او کور ته خه،“ (۷) او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. (۸) خلق په دې ننداره هیبت واخستل او بنی آدم ته په داسې اختیار ورکولو یې د خدای پاک ثنا ووئيله.

متی ته دعوت ورکول

۹ ځنگه چې عیسی له دې ځایه لاړو نو هغه متی نومې سرې د محصل په کرسی ناست ولیدو او هغه ته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ متی پاڅېدو او په هغه پسې روان شو. ۱۰ څه وخت چې عیسی د متی په کور کښې د خپلو مریدانو سره روټی ته ناست وو نو پېر محصولچیان او بدکاران راغله او د دوی سره په دسترخوان کښېناستل. ۱۱ او چې کله فریسیانو دا ولیدل نو د هغه مریدانو ته یې وفرمائیل چې، ”دا ستاسو اُستاز د محصولچیانو او گناهگارو سره ولې یو ځای روټی ته ناست دے؟“ ۱۲ عیسی چې دا واورېدل نو وې فرمائیل چې، ”روغو خلقو ته د طبیب حاجت نه وی خو بیمارانو ته یې وی. ۱۳ لاړ شی او د دې صحیفو په معنی ځان پوهه کړئ چې، ”زه رحم غواړم، نه چې قربانی.“ زه د دې دپاره نه یم راغله چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې گناهگارانو ته.“

د روژې په حقله تپوس

۱۴ خو بیا د یحیی مریدان عیسی له راغلل او دا تپوس یې ترې وکړو چې، ”څه وجه ده چې مونږ او فریسیان خو روژې نیسو خو ستا مریدان یې نه نیسی؟“ ۱۵ عیسی جواب ورکړو چې، ”تاسو چرته جنجیان د واده د زلمی سره په ژړا ناست لیدلی دی څه؟ خو یو وخت به راشی چې د واده زلمی به د دوی نه جدا کړی شی او بیا به هغه وخت دوی روژه نیسی. ۱۶ هیڅ څوک هم نوې پیوند په زړه چوغه نه لگوی ځکه چې دا پیوند به چوغه نوره هم شلوی او نور لوی سورې به په کښې جوړ شی. ۱۷ کله هم څوک نوی مې په زړو مشکونو کښې نه اچوی، ځکه چې مشکونه به وشلیږی او مې به یې توئ شی او مشکونه به تباہ شی، خو نوی مې په نوؤ مشکونو کښې اچولې شی، او دغه شان به دواړه بچ شی.“

د بښې او جينې په ايمان سره روغول

١٨ عيسی لا دا خبرې کولې چې هغه ته د عبادتخاني يو مشر راغلو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل چې، ”په دې ساعت مې لور مړه شوه، خو ته ما سره لار شه او خپل لاس پرې کېږده نو هغه به ژوندی شی.“ ١٩ عيسی پاڅېدو، او هغه سره روان شو او مريدان هم ورسره لاړل. ٢٠ نو سمدستی يوه بښه چې د دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله، د شا د طرفه راغله او د هغه د چوغې لمن له يې لاس وروړو ٢١ ځکه چې د هغې دا باور وو چې، ”که زه صرف د هغه جامو له لاس هم وروړم، نو جوړه به شم.“ ٢٢ خو عيسی مخ ورواړولو او هغه يې وليده او ورته يې وفرمائيل، ”پاڼه اوسه، زما لورې، ستا ايمان ته روغه کړې.“ او په هم هغه ساعت هغه روغه شوه. ٢٣ کله چې عيسی د مشر کور ته راغلو نو هغه د شپېلۍ غږوونکو او ډېرو خلقو د ژړا انگولا او د جنازې د ساز په وليدله، ٢٤ خو هغه وفرمائيل چې، ”اخوا شی، جينې مړه نه ده، هغه خو اوده ده.“ خو هغوی وروړې وخنډل. ٢٥ څه وخت چې گڼه گڼه بهر کړې شوه نو هغه ورننوتو او جينې يې د لاسه ونيوله، نو هغه راپاڅېده. ٢٦ دا خبره په ټوله علاقه کېښې خوره شوه.

د دوو ږندو سرو روغول

٢٧ کله چې عيسی وړاندې لاړو نو دوه ږاندې ورسپې شول او دا چغې يې وهلې، ”اے د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه.“ ٢٨ کله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه ږاندې سړی ورله راغلل او عيسی ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې يقين لرئ چې، زه هغه کار کولې شم څه چې تاسو غواړئ؟“ هغوی وئيل چې، ”آو، مالکه.“ ٢٩ بيا هغه د هغوی سترگو له لاس وروړو او وې فرمائيل چې، ”څنگه چې ستاسو ايمان دے، نو هم دغسې دې وشي.“ ٣٠ نو د هغوی سترگې بيا شوې. عيسی په سخته هغوی ته وفرمائيل، ”گورئ چې څوک درنه په دې کار خبر نه شی.“ ٣١ خو هغوی چې بهر ووتل نو په ټوله

علاقه کښې يې د هغه په حقله دا خبره خوره کړه.

د يو چار ا سرې روغول

٣٢ هغوی په وتو کښې وُو چې خه کسانو يو سرې عیسی له راوستو چې په ژبه چارا وو او خبرې يې نه شوې کولې خکه چې هغه پیریانو نیولې وو. ٣٣ او کله چې پیرې يې ترې وشړلو، نو د هغه ژبه گویا شوه. ٣٤ ټول خلق حق حېران شول او وې وئیل چې، ”په بنی اسرائیلو کښې هیڅکله هم داسې نه دی شوی.“ ٣٥ خو فریسیانو ووئیل چې، ”د پیریانو د سردار په مدد دے پیریان شری.“

په خلقو د عیسی مسیح زړه وسوزېدلو

٣٥ دغه شان عیسی په ټولو کلو او ښارونو کښې گرځېدو او د هغوی په عبادتخانو کښې يې تعلیم ورکولو او د بادشاهی زېرې يې ورکولو او هره بیماری او هره کمزورتیا يې روغوله. ٣٦ کله چې هغه د خلقو گڼه ولیده نو په هغوی يې زړه وسوزېدلو. هغوی لکه د هغه گڼو په شان پرېشانه او بې وسه وُو چې شپون ورسره نه وی. ٣٧ بیا هغه خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”فصل پېر دے خو مزدوران لږ دی. ٣٨ د دې دپاره تاسو د فصل مالک ته خواست وکړئ چې هغه د فصل رېبلو دپاره مزدوران راولېږی.“

د حضرت عیسی دولس مریدان

١٠ بیا عیسی خپل دولس مریدان راوغوښتل او هغوی له يې د پیریانو شړلو او د هر قسم بیماریانو او مرضونو شفا اختیار ورکړو. ١ د هغه دولسو مریدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغه ورور اندریاس، د زبدي زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا، ٢ فیلیپوس او برتلمای، توما او متی محصولچی، د حلفی زوی

يعقوب او تدى، ﴿٤﴾ شمعون ننگيالے او يهوداه اسكريوتى، يعنى هغه سرے چي په عيسى يي جاسوسى وكړه.

رسولانو ته هدايت

﴿٥﴾ عيسى دا دولس كسان د دې هداياتو سره ولېږل چې، ”د غېر يهودى قومونو په طرف مۀ خئ او د سامريانو ښار ته مۀ ننوځئ، ﴿٦﴾ خو د هغې په خائ د بنى اسرائيلو د خاندان وركو شوو گډو له لار شئ. ﴿٧﴾ او په تلو تلو كښې دا پېغام وركوئ چې د آسمان بادشاهى رانزدې شوې ده. ﴿٨﴾ بيماران جوړوئ، مړى ژوندى كوئ، جذاميان پاكوئ او پيريان شړئ. تاسو ته دا اختيار مفت دركړے شو او مفت يي وركوئ. ﴿٩﴾ سرۀ زر يا سپين زر يا تانبه په خپلې تيلې كښې مۀ اخلئ. ﴿١٠﴾ د ځان سره نۀ د سفر تيلې، نۀ دوېم قميص، نۀ اضافى پېزار او مۀ امسا اخلئ، ځكه چې مزدور د خپلې مزدورى حقدار دے. ﴿١١﴾ كوم ښار يا كلې ته چې تاسو ننوځئ نو د داسې يو عزتمند سړى كور ته ورځئ چې د ورتلو قابل وي، او هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځايه بل ځائ ته رخصت شئ. ﴿١٢﴾ كوم كور ته چې تاسو ننوځئ، د هغوئ سلامتې غواړئ. ﴿١٣﴾ كه هغه د دې لائق وي نو ستاسو سلامتې به ورورسپړي، او كه لائق نۀ وي نو ستاسو سلامتې به واپس تاسو ته راوگرځي. ﴿١٤﴾ خو كه چرې څوك تاسو قبول نۀ كړى او غوږ درته ونۀ نيسي نو چې كله تاسو هغه كور يا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دورې وځنډئ. ﴿١٥﴾ زۀ تاسو ته رښتيا وایم چې په ورغ د قيامت به د سدوم او د عموره د خلقو حال د دې ښار د خلقو د حال نه ښۀ وي.

د راتلونكي عذاب په حقله

﴿١٦﴾ گورئ، زۀ تاسو لكه د گډو په شان د شرمخانو مينخ ته لېږم. د مارانو په شان هوبښيار او د كونترو په شان بې آزاره اوسئ. ﴿١٧﴾ خبردار اوسئ چې دوى به تاسو

عدالتونو ته حواله کوی او په خپلو عبادتخانو کښې به مو په کوږو وهی، (۱۸) او زما د خاطره به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته وړاندې کوی چې د هغوی او غبریهودیانو دپاره گواهان شی. (۱۹) خو هر کله چې تاسو ونيولې شی نو د دې سوچ مه کوی چې تاسو به څه او څنگه ووايئ. چې وخت راشی نو هغه خبرې به په خپله ستاسو خولې ته راشی چې تاسو ته یې ضرورت وی. (۲۰) ځکه کومې خبرې چې تاسو کوی دغه به تاسو په خپله نه کوی، خو ستاسو په ذریعه به ستاسو د آسمانی پلار روح خبرې کوی. (۲۱) ورور به د ورور د مرگ جاسوس شی او پلار به د زوی، او اولاد به د مور پلار خلاف شی او مرگ ته به یې حواله کوی. (۲۲) ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. (۲۳) کله چې تاسو په یو ښار کښې وزورولې شی نو بل ته لار شی. زه درته رښتیا وایم چې د دې نه وړاندې چې تاسو د بنی اسرائیلو په ټولو ښارونو کښې وگرځئ نو ابن آدم به واپس راشی. (۲۴) شاگرد د خپل اُستاز نه لوی نه وی او نه نوکر د خپل مالک نه. (۲۵) د شاگرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاز په شان شی او نوکر د خپل مالک په شان. که د یو کور مالک ته بعلزبول وئیلې شی نو د هغه د کور کسان به د دې نه هم په خراب نوم یاد کړې شی.

د چا نه یرېدل په کار دی

(۲۶) نو د هغوی نه یره مه کوی ځکه چې داسې پټ څیز نشته چې ښکاره به نه شی، او نه داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نه شی. (۲۷) څه چې زه تاسو ته په تیاره کښې وایم نو تاسو یې په رڼا کښې وایئ. څه چې تاسو ته په غوږ کښې ووئیلې شی هغه تاسو د چټ دپاسه په چغو وایئ. (۲۸) د هغه چا نه مه یرېږئ څوک چې وجود وژنی خو روح نه شی وژلې، خو د هغه چا نه یرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه په دوزخ کښې بریادولې شی. (۲۹) ولې دوه چنچنې په یوه پېسه نه خرڅیږی څه؟ خو بیا هم ستاسو د پلار د رضا نه بغېر یوه هم په زمکه نه راپرېوځی. (۳۰) خو دا چې ستاسو د سر ټول

وېښته هم شمېرلې شوی دی. (۳۱) نو بیا مه یرپرئ، تاسو د بې شمېره چنچنیو نه زیات قیمتی یئ.

د خلقو په وړاندې د مسیح اقرار کول

(۳۲) هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اقرار وکړی، زه به په آسمان کېښې د خپل پلار په وړاندې د هغه اقرار وکړم. (۳۳) خو هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه انکار وکړی، زه به په آسمان کېښې د خپل پلار په وړاندې د هغه نه انکار وکړم.

امن نه خو جنگ

(۳۴) تاسو دا خیال مه کوئ چې زه گنې دنیا ته د امن راوستو دپاره راغلی يم. نه، زه د امن راوستو دپاره نه، خو د جنگ دپاره راغلی يم. (۳۵) زه دې له راغلي يم چې سرې د خپل پلار خلاف شی، لور د مور، او انږور د خواښې. (۳۶) او د سرې دشمنان به د هغه د کور خلق وی. (۳۷) داسې کس زما قابل نه دے چې د خپل مور پلار سره زما نه زیاته مینه کوی او هغه څوک هم چې زما نه زیاته مینه د خپل زوی یا لور سره کوی. (۳۸) داسې خلق زما جوگه نه دی څوک چې خپله سولی نه پورته کوی او زما په نقش قدم نه ځی. (۳۹) څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائیلی، هغه به یې حاصل کړی.

اجر

(۴۰) څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی نو هغه هغه څوک قبلوی چې زه یې رالېرلې يم. (۴۱) هر هغه څوک چې یو نبی د نبی په نوم قبلوی هغه ته به د نبی اجر ملاوېږی، او هر هغه څوک چې یو صادق د صادق په نوم قبلوی، هغه ته به

د صادق اجر ملاویری. (۴۲) هر هغه څوک که یو جام یخې اوبه دې ورکوتی له په دې وجه ورکړی چې هغه زما مرید دے، نو زه درته دا وایم چې هغه کس به بې اجره پاتې نه شی.

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی پېغام وړونکی حضرت عیسیٰ له لېږل

۱۱ (۱) کله چې عیسیٰ خپلو دولسو مریدانو ته هدایت ورکول ختم کړل نو بیا هغه د هغه ځای نه روان شو چې د هغوی په ښارونو کښې تعلیم ورکړی او بیان وکړی. (۲) کله چې یحییٰ بیتسمه ورکونکې په قېدخانه کښې د مسیح د کارونو نه خبر شو، نو خپل یو څو مریدان یې وروپېږل چې د عیسیٰ نه دا تپوس وکړی چې، (۳) ”ولې هغه راتلونکې ته یې څه؟ او یا که نه، مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (۴) عیسیٰ ورله جواب ورکړو، ”لار شې، څه چې تاسو اورئ او گورئ، هغه یحییٰ ته ووايئ (۵) چې رانده بیا کیري، شل گرځي، جذامیان پاکیري، کاڼه اوري او مړي بیا ژوندي کیري او غریبانان ښه زېرې اوري. (۶) او بختور دی هغه څوک چې ما نه ازاروی.“ (۷) څه وخت چې د یحییٰ مریدان واپس رخصت شول نو عیسیٰ خلقو ته د یحییٰ په حقله دا وفرمائیل، ”تاسو د څه لیدلو دپاره بیابان ته تلئ وئ؟ یوه لوڅه چې باد خوځوله څه؟ (۸) نو بیا تاسو د څه لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې ښکلې او نرمې جامې یې اچولې وې؟ گورئ، هغه څوک چې نرمې جامې اچوی هغه په محلونو کښې اوسیری. (۹) نو بیا تاسو بهر د څه لیدو له وتلی وئ؟ د یو نبي لیدلو ته؟ او، رښتیا چې د یو نبي نه هم څه پېر لوی. (۱۰) دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی.“ (۱۱) زه تاسو ته رښتیا وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحییٰ بیتسمه ورکونکی نه لوی نشته خو بیا هم د خدای پاک په بادشاهی کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغه نه لوی دے. (۱۲) د بیتسمه ورکونکی یحییٰ د راتلو د ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهی زور کولے شی او زورور یې په زور

رانیسی. (۱۳) ځکه چې د یحییٰ د راتلو نه وړاندې ټولو نبیانو او د موسیٰ شریعت د دې وخت انتظار کړی وو. (۱۴) نو که تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه په خپله الیاس د دې څوک چې راتلونکې دے. (۱۵) څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واورئ. (۱۶) زه د دې پیړۍ مثال څنگه درکړم؟ دوی لکه په بازار کېنې د ناستو ماشومانو په شان دی چې یو بل ته نعرې وهی چې، (۱۷) ”مونږ درته شپیلې وغږوله او تاسو گډ نه شوئ، مونږ درته ځان ووهلو او ویر مو وکړو خو تاسو ونه ژړل.“ (۱۸) ځکه کله چې یحییٰ روژه په خوله راغلو نو هغوی وئیل چې هغه پیری نیولے دے. (۱۹) ابن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوی وائی چې ده ته گورئ، یو گپیور او شرابی، د محصولچیانو او بدکارانو ملگرے. خو بیا هم خلقو ته حکمت په خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو.“

په بی ایمانه ښارونو افسوس

(۲۰) نو بیا عیسیٰ په توبه نه کولو د هغه ښارونو خلق ملامته کړل چرته چې هغه پیری معجزې سر ته رسولې وې. (۲۱) هغه وفرمائیل چې، ”افسوس اے خورازینه، په تا افسوس بیت صیدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کېنې وشوې که چرې دا په صور او صیدا کېنې شوې وې نو دوی به پېر پخوا د ځانه ټاپ تاو کړے وو او په ایرو کېنې به یې توبه ویستې وه. (۲۲) خو زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د صور او صیدا حال ستاسو د حال نه ښه وی. (۲۳) او اے کفرنحومه، ولې ته دا گنې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړے شی څه؟ نه، ته به تاترین ته وغورزولے شی. ځکه چې کومې معجزې چې په تا کېنې ښکاره کړے شوې، که په سدوم کېنې شوې وے نو سدوم به تر ننه آباد وو. (۲۴) خو زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلقو حال ستاسو د حال نه ښه وی.“

د آرام دپاره ما ته راشئ

٢٥) په هغه وخت عیسی داسې وفرمائیل چې، ”اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالک، زه ستا ثنا او صفت کوم چې تا دا خبرې د پوهانو او هوبنیارو نه پتې کړې او وړو ماشومانو ته دې څرگندې کړې. (٢٦) آو، پلاره، دا ستا رضا وه. (٢٧) هر څه ما ته زما پلار سپارلی دی، او هیڅوک بې د پلاره زوی نه پېژنی، او نه څوک پلار پېژنی بې له زویه او بې له هغوی نه چې زوی یې ورته په گوته کوی. (٢٨) اے تاسو ټول چې خواری کوئ او پنډ مو دروند دے، ما له راشئ او زه به آرام درکړم. (٢٩) زما جغ په غاړه کړئ او زما نه زده کړئ، ځکه چې زه په زړه نرم او په روح کبني عاجز یم، او تاسو به په زړه کبني آرام حاصل کړئ. (٣٠) ځکه چې زما جغ په وړلو کبني پوست دے او زما پنډ سپک دے.“

د سبت په ورځ وږی شوکول

١٢) په هغه وخت عیسی د سبت یعنې د خالی په ورځ د فصل په یو پتې تېرېدو نو د هغه مریدانو د لوړې نه د وږو په ماتولو شروع وکړه او په خوړلو یې لگیا شول. (١) خو کله چې فریسیانو دا ولیدل نو هغه ته یې وویل چې، ”گوره، ستا مریدان داسې کار کوی چې د سبت په ورځ ناروا دے.“ (٢) هغه ورله جواب ورکړو چې، ”تاسو دا نه دی لوستلی کله چې داؤد او د هغه دوستان اوږی شوی ؤو نو هغوی څه کړی ؤو؟ (٣) هغه د خدای کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روتې یې وخوړه، اګر چې هغه په دے او د دے په ملګرو ناروا وه او صرف امامانو ته روا وه. (٤) او تاسو په شریعت کبني دا نه دی وئیلی چې د خدای په کور کبني امامانو د سبت ورځ ماته کړه او هغوی پرې گناه ګار نه شو. (٥) زه تاسو ته وایم چې دلته د خدای د کور نه څه نور هم لوی څیز موجود دے. (٦) که چېرې تاسو د دې په مطلب پوهه وئ چې، ”زه رحم خوښوم، قربانی نه،“ نو

تاسو به بې گناه خلق گناه گار کړی نه ؤو. (۸) ځکه چې ابن آدم د سبت د ورځې مالک دے.

يو سرے چې لاس پي شل وو

(۹) بيا عيسی هغه ځای پرېښودلو او د هغوی عبادتخانی ته ورننوتو. (۱۰) هلته پي يو سرے وليدو چې لاس پي اوچ شوے وو او هغه خلقو د عيسی نه تپوس وکړو چې، ”ولې د سبت په ورځ روغول روا دی ځه؟“ ځکه چې هغوی په دة د الزام لگولو بهانه لټوله. (۱۱) خو هغه ورته وفرمائيل چې، ”فرض کړئ چې تاسو يوه گډه لرئ او هغه د سبت په ورځ کندي ته وغورزيری، په تاسو کښې داسې يو کس هم شته چې هغه به د سبت په ورځ د هغې د راخېژولو کوشش نه کوی؟“ (۱۲) او بې شکه چې انسان د گډې نه ډېر زيات قيمتی دے. ځکه د سبت په ورځ نېکی کول روا دی.“ (۱۳) بيا هغه هغه سرې ته وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغه لاس اوږد کړو او د بل لاس په شان پي هغه لاس روغ رمټ شو. (۱۴) خو فریسيان د عبادتخانی نه بهر ووتل او په خپلو کښې پي د عيسی د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خدای پاک مقرر شوے خادم

(۱۵) خو عيسی چې په دې خبر شو نو د هغه ځای نه لاړو. ډېر خلق په هغه پسې روان شول او هغه د هغوی ټول بيماران روغ کړل. (۱۶) او هغوی ته پي په سخته وفرمائيل چې، ”ما به نه ښکاره کوئ.“ (۱۷) دا د يشعياہ نبی د دې پېشگويی پوره کول ؤو چې، (۱۸) ”دا زما خادم دے چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. زه به خپل روح په هغه سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته انصاف رسوی. (۱۹) هغه به نه جنگ کوی، نه شور، او نه به په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدے شی. (۲۰) هغه به يوه کره لوڅه هم نه ماتوی او نه به کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوی. ترڅو هغه په وفاداری

سرہ انصاف قائم وساتی. (۲۱) د هغهٔ په نوم به ټول قومونه اُمیدونه ساتی.“

حضرت عیسیٰ او شیطان

(۲۲) بیا هغوی ورته یو ږوند گونگا سرې راوستو چې پیری نیولې وو. عیسیٰ هغه روغ کړو، ژبه یې گویا شوه او په سترگو بینا شو. (۲۳) ټول خلق حق حېران شول او دا خبره خوره شوه چې، ”ولې دا د داؤد زوی نه دے د چا چې مونږ تلاش کوو؟“ (۲۴) خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو هغوی ووئیل چې، ”دا سرې د پیریانو د سردار بعزبول په مدد پیریان شری.“ (۲۵) عیسیٰ په دې پوهه وو چې دوی څه سوچ کوی، نو ځکه یې هغوی ته وفرمائیل، ”هره بادشاهی چې په خپلو کښې بې اتفاقه شی نو هغه تباہ کیری، او په یو ښار یا کور کښې چې بې اتفاقی راشی نو هغه به په خپلو کښې جدا شی. (۲۶) که چېرې ایلیس، ایلیس شری نو بیا خو ایلیس په خپله د ځان خلاف شو، نو د هغهٔ بادشاهی څنگه پاتې کېدے شی؟ (۲۷) نو که چېرې زه پیریان د بعزبول په مدد شرم نو ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شری؟ نو په هم دې وجه به هغوی تاسو ملامته کړی. (۲۸) خو که زه دا پیریان د خدای پاک د روح په مدد شرم نو د خدای پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده. (۲۹) بیا څنگه یو سرې د یو زورور سړی په کور ورتلے شی او د هغهٔ مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغهٔ دا زورور سرې ترلے نه وی د هغهٔ کور نه شی لوټ کولے. (۳۰) څوک چې ما سره نه دے، هغه زما خلاف دے. څوک یې چې ما سره یو ځای نه راتولوی نو هغه یې نولی. (۳۱) نو ځکه زه تاسو ته دا وایم چې یوه گناه او یو کفر داسې نشته چې د بنی آدمو بڅښلے نه شی، سېوا د هغه کفر نه چې د روح القدس په خلاف لگولے شوے وی. (۳۲) هر څوک چې د ابن آدم خلاف څه وائی هغه به وبڅښلے شی، خو هر هغه څوک چې د روح القدس په خلاف خبرې کوی هغه به نه په دې دنیا کښې او نه په بله دنیا کښې وبڅښلے شی.

ونه او د هغې مېوه

٣٣ يا خو وونه او د هغې مېوه بښه وگنئ او يا وونه او د هغې مېوه بده وگنئ، ځكه چې تاسو وونه د هغې په مېوه پېژندلې شئ. ٣٤ اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنگه بښې كېدې شي چې په خپله تاسو بښه نه يئ؟ ځكه چې كومې خبرې چې په خوله راځي هغه د زړه نه راوځي. ٣٥ بښه سرې د زړه د خزانې نه نېكي راوباسي او بد سرې چې د زړه خزانه يې بده وي هغه ترې بدې راوباسي. ٣٦ زه تاسو ته دا وایم، هر څوك چې څه فضول خبرې هم كوي نو د قيامت په ورځ به ورسره د هغې حساب كيږي. ٣٧ ځكه چې تاسو به په خپلو خبرو سره صادق يا گناه گار ثابت شئ.

معجزه غوښتل

٣٨ ځيني د شرعي عالمانو او فريسيانو ووئيل چې، ”استاده، مونږ غواړو چې ته مونږ ته د نښې په توگه معجزه وښايې.“ ٣٩ هغه ورته جواب وركړو، ”دا يوه بدكاره او زناكاره پيړۍ ده چې نښې غواړي خو د يونس نبی د نښې نه سېوا يوه نښه به هم دوى ته ورنه كړې شي. ٤٠ نو لكه څنگه چې يونس د كب په گېډه كښې درې ورځې او درې شپې تېرې كړې نو دغه شان به ابن آدم هم درې ورځې او درې شپې د زمكې په تل كښې تېرې كړي. ٤١ د نينوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قيامت په ورځ ودرېږي او دا پيړۍ به مجرمه ثابته كړي ځكه چې هغوى د يونس په بيان توبه گار شوي وو، او اوس څوك چې دلته دى، هغه د يونس نه لوى دى. ٤٢ د جنوب ملكه به د قيامت په ورځ د دې پيړۍ خلاف په عدالت كښې ودرېږي او دوى به مجرمان ثابت كړي، ځكه چې هغه د دنيا د بل گوټ نه د سليمان د حكمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوك چې دلته دى هغه د سليمان نه هم لوى دى.

د پیریانو واپس راتلل

٤٣ هرکله چې د یو کس نه پیرے بهر شی نو هغه په صحراگانو سر شی چې آرام ومومی، خو وې نه مومی. ٤٤ نو هغه بیا داسې ووائی چې زه به واپس هغه کور ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے یم. نو هغه چې واپس راشی نو هغه کور صرف جارو کړے او د اوسېدو جوگه بیا مومی. ٤٥ بیا هغه لاړ شی او نور اووه پیریان د ځان سره راوولی چې د ده نه هم زیات خراب وی او هغوی ټول راشی او په پیری نیولی کس دېره شی، او د هغه انجام د پخوا نه هم لا خراب شی. نو دغه حال به هم د دې نافرمانه پیری وی.

د حضرت عیسیٰ رشتینی رسته دار

٤٦ عیسیٰ لا د خلقو سره په خبرو لگیا وو چې د هغه خپله مور او وروڼه بهر ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړی. ٤٧ په دې کښې چا هغه ته ووئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړی.“ ٤٨ عیسیٰ هغه سپری ته وفرمائیل چې، ”زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دی؟“ ٤٩ نو بیا هغه خپلو مریدانو ته اشاره وکړه او وې فرمائیل چې، ”زما مور او زما وروڼه دا دی. ٥٠ ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانی پلار رضا کوی، هغه زما ورور، خور او مور ده.“

د زمیندار مثال

١٣ ١١ هم په دغه ورغ عیسیٰ د کور نه بهر شو او د درياب په غاړه کښېناستو. ١٢ او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی وو چې هغه ترې کشتی ته وختلو او هلته کښېناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودرېدل. ١٣ هغه هغوی ته ډیرې خبرې په مثالونو کښې وکړې. هغه ورته وفرمائیل چې، ”واورئ، یو زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. ١٤ نو چې کله هغه په خپل پتی کښې تخم نوستلو نو څه تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو

مارغان راغلل هغه يې وخورو. (۵) څه تخم په کانيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوتوکېدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نه وه. (۶) خو چې نمر راوختلو نو هغه بوټی يې وسوزول او هغه اوچ شو ځکه چې جرړې يې نه وې. (۷) څه تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوی شول او فصل يې لاندې کړو. (۸) او څه تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او غله يې وکړه، ځينې يو په سل، ځينې يو په شپېته او ځينې يو په دېرش. (۹) که څوک د اورېدو غوږونه لری هغه دې واورى.

د مثال مقصد

(۱۰) مريدان عيسى ته ورنزدې شول او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ته دوى ته په مثالونو کښې خبرې ولې کوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”تاسو له دا موقع درکړې شوې ده چې د آسمان د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو هغه نورو ته نه ده ورکړې شوې. (۱۲) ځکه چې د هر چا سره چې څه وى هغه له به نور هم ورکړې شى تر دې چې ورسره لا زيات شى، خو د چا سره چې څه نه وى هغه نه به هغه څه هم واخستلې شى چې ورسره وى. (۱۳) ځکه زه هغوى ته په مثالونو کښې خبرې کوم، ځکه چې، ”هغوى گورى خو وينى نه، اورى خو پوهېږى نه.“ (۱۴) په هغوى کښې د يشعياہ نبى يوه پېشگوئې پوره کيږى چې وائى، ”تاسو به يې بيا بيا اورى خو پوهېږى به پرې نه، تاسو به يې په سترگو وينئ خو رسېږى به پرې نه. (۱۵) ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، غوږونه يې کانه شوى او سترگې يې پټې شوې دى. گڼې د هغوى سترگو خو به ليدل، د هغوى غوږونو به اورېدل او د هغوى زړونه به پوهېدل، او بيا به هغوى واپس راگرځېدلى وى او ما به روغ کړى وى.“ (۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دى ځکه چې وينئ، او ستاسو غوږونه بختور دى ځکه چې اورى. (۱۷) زه تاسو ته رښتيا وایم چې د ډېرو نبیانو او زبرگانو دا ارمان وو چې هغه څه ووينى څه چې تاسو وينئ خو هغوى ونه ليدل، او هغه څه واورى چې تاسو يې اوس اورى خو هغوى وانه وړېدل.

د زميندار د مثال تشریح

١٨ نو بيا د زميندار مثال واورئ. ١٩ كله چې يو كس د خدائ پاك د بادشاهي كلام اورى خو پوهيږي پرې نه، نو شيطان راشي او هغه څه ترې هم وباسي څه چې د هغه په زړه كښي كړلې شوي وي، دا هغه څه دي څه چې په لاره كړلې شوي وو. ٢٠ په كانيزه زمكه د كړلې شوي تخم مثال د هغه چا دې چې هر كله چې كلام واورى نو په خوشحالي سره يې سمدستي قبول كړي. ٢١ خو چې جرړې يې نه وي، نو د زغم طاقت په كښي د لږ وخت دپاره وي، نو بيا كله چې د كلام په وجه په هغوي تكليف يا سختي راشي نو بيا سمدستي هغوي تيندك وخورئ. ٢٢ په غنو كښي د پرېوتلي تخم مثال د هغه چا دې څوك چې كلام واورى خو دنياداري او د دولت مينه په ده غالبه شي او كلام يې مېوې پاتې شي. ٢٣ خو كوم تخم چې په زرخيزه زمكه پرېوځي د دې مثال د هغه چا دې څوك چې كلام اورئ، پرې پوهه شي او يو په دېرش، يو په شپېته او يو په سل مېوه راوړي.

د غنمو په مينځ كښي د جمدار مثال

٢٤ عيسى يو بل مثال هغوي ته وړاندې كړو چې، ”د آسمان بادشاهي داسې ده چې يو سره په خپل پتي كښي ښه تخم وگري. ٢٥ او كله چې څوك اوده وي او دشمن يې راشي او په هغه زمكه ورته د غنمو سره جمدار هم وگري او لار شي. ٢٦ هر كله چې فصل زرغون شي او وږي وباسي نو جمدار په كښي ښكاره شي. ٢٧ او د زميندار نوكران خپل مالک له لار شي او ورته وائي، نېكه، په كوم پتي كښي چې تاسو ښه تخم كړلې وو هغه خو اوس د جمدار نه پك دې. ٢٨ هغه په جواب كښي وائي چې دا د دشمن كارونه دي. بيا هغوي ووائي چې، مونږ لار شو او دغه جمدار ترې وكارو؟ ٢٩ هغه جواب وركړو چې، نه، كله چې تاسو جمدار وكارئ هسې نه چې غنم هم ورسره وكارئ. ٣٠ پرېردئ چې دواړه يو ځای پاڅه شي، نو د لوی په وخت به زه لوگرو ته

ووایم چې اول جمدړ وریبئ او د سوزولو دپاره یې گډې کړئ، پس له هغې نه غنم وریبئ او زما درمند ته یې راوړئ.

د شړشم د دانې او خمبیرې مثال

۳۱) او یو بل مثال عیسی هغوی ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهی مثال د

شړشمو د هغه تخم په شان دے کوم چې یو سړی راواخستو او په خپل پتی کښې یې

وگرلو. ۳۲) دا تخم اگر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټے وی خو کله چې دا لوی شی نو

دا د باغ د هرې بلې کروندې نه لوی شی، او داسې بوټے شی چې د هوا مارغان راځی او

د هغې په څانگو کښېنی. ۳۳) عیسی ورته دا مثال هم ورکړو چې، ”د آسمان بادشاهی د

خمبیرې په شان ده چې یوې ښځې راواخسته او په درېو قلیو اوږو کښې یې گډه کړه نو

بیا هغه درې واړه خمبیره شوې.

د مثالونو استعمال

۳۴) عیسی هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مثالونو کښې وکړې او رښتیا خو دا دی چې

یوه خبره یې هم بې مثاله ونه کړه. ۳۵) دا د نبی د پېشگویی تصدیق وو چې، ”زه به د

خبرو شروع په مثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به څرگندې کړم چې د دنیا د پېدايښت

راسې پتی ساتلے شوې دی.

د جمدړ د مثال تشریح

۳۶) هغه بیا خلق رخصت کړل او کور ته ورننوتو او مریدان ورله راغلل او ورته یې

ووئیل چې، ”مونږ په پتی کښې د جمدړ په مثال پوهه کړه.“ ۳۷) هغه په جواب کښې

وفرمائیل چې، ”ابن آدم زمیندار دے څوک چې ښه تخم کړی، ۳۸) پتی د دنیا ده، ښه

تخم د بادشاهی اولاد دے او جمد د شېطان اولاد دے. (۳۹) او هغه دشمن چا چې جمد کړلی دی هغه ابلیس دے، لو د قیامت ورغ ده او لوگری فرېستې دی. (۴۰) لکه څنگه چې جمد په آخره کښې راټولولې شی او په اور کښې سوزولې کيږي، (۴۱) دغه شان په آخره کښې به ابن آدم خپلې فرېستې ولېږي او د هغه د بادشاهی نه به هر هغه څیز راغونډ کړي چې سرې پرې تیندک خوري او هغه ټول خلق چې بې شرعې کارونه کوي (۴۲) دوی به د اور بټي ته وغورزوي يعنې هغه ځای ته چرته به چې ژړا او د غابښونو چيچل وي. (۴۳) او بیا به صادقان د خپل پلار په بادشاهی کښې لکه د نمر ځليږي. څوک چې غوږونه لري نو هغه دې واورې.

درې مثالونه

(۴۴) د آسمان بادشاهی د هغه خزاني په مثال ده چې په پټي کښې پټه وي. کوم سړی چې دا وموندله نو بیا یې بنځه کړه او په خوشحالی یې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه پټي یې پرې واخستو. (۴۵) د آسمان د بادشاهی دا یو بل مثال دے چې یو سوداگر د ښو ملغرو په تلاش کښې وو. (۴۶) هغه یوه پېره غوره ملغره وموندله او د هغې د حاصلولو دپاره یې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه یې واخسته. (۴۷) بیا د آسمان بادشاهی د هغه جال په شان ده چې سمندر ته واچولې شو او په کښې رنگارنگ ماهیان راګېر شو. (۴۸) هر کله چې پک شو نو غاړې ته یې رابښکلو، نو بیا سړی ورته کښېناستل او ښه ماهیان یې ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې یې واچول او خراب یې ترې وغورزول. (۴۹) دغسې به د قیامت ورغ وي، فرېستې به ورشی او نېکان به د بدکارانو نه راجدا کړي، (۵۰) او بدکاران به د اور بټي ته وغورزوي، يعنې هغه ځای ته چرته به چې ژړا او د غابښونو چيچل وي.

نوي او زړې خزاني

(۵۱) عیسی ورنه ټپوس وکړو چې، “ولي تاسو په دې ټولو خبرو ورسېدئ؟” او هغوی دا

جواب ورکړو چې، ”آو.“ (۵۲) بیا هغه دوی ته وفرمائیل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهی کبښې یو اُستاز زده کړې ته کښېناستو نو هغه د کور د مالک په مثال دے، څوک چې د خپل ګودام نه زاړه او نوی څیزونه راوباسی.“

د حضرت عیسیٰ په ناصرت کښې رد کېدل

(۵۳) څه وخت چې عیسیٰ د مثالونو بیان ختم کړو نو هغه د هغه ځای نه روان شو، (۵۴) او خپل ښار ته راغلو چرته چې هغه خلقو ته د هغوی په عبادتخانو کښې تعلیم ورکولو. نو هغوی حېران شول او تپوس یې ترې وکړو چې، ”دا حکمت او د معجزو طاقت یې له کومه ځایه حاصل کړې دے؟“ (۵۵) ولې دے د ترکان زوی نه دے؟ ولې د دے مور مریم نه ده او د دے وروڼه یعقوب، یوسف، شمعون او یهوداه نه دی څه؟ (۵۶) او ولې د دے ټولې خوبندې دلته زمونږ سره نه دی څه؟ نو بیا دا حکمت دے چرته زده کړې دے؟“ (۵۷) دغه شان هغوی هغه رد کړو. خو عیسیٰ په دې وینا مجبور شو چې، ”د نبی په هر ځای کښې عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ (۵۸) هغه هلته زیاتې معجزې ښکاره نه کړې ځکه چې د هغوی ایمان نه وو.

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی مرګ

۱۴ (۱) هم په دغه ورځو کښې هیروډیس چې د گلیل گورنر وو، کله چې د عیسیٰ د کارونو نه خبر شو، (۲) نو هغه خپلو نوکرانو ته وویل چې، ”بې شکه چې دا بیتسمه ورکونکې یحییٰ دے. هغه د مړو نه راژوندې شو دے، ځکه خو ورسره د معجزو طاقت هم دے.“ (۳) ځکه هیروډیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیروډیاس په وجه یحییٰ گرفتار کړ دے وو، په زنځیر یې تړلے وو او په قېدخانه کښې یې اچولے وو، (۴) په دې وجه چې یحییٰ هغه ته فرمائیلى ؤو چې، ”د دې سره نکاح کول په تا حرام دی.“ (۵)

هیرودیس به هغه مړ کړې وو خو د خلقو نه یرېدلو ځکه چې خلقو هغه نبی گڼلو. (۶)

خو د هیرودیس د سالگرې په ورځ د هیرودیس لور د مېلمنو په وړاندې داسې وگڼېدله او هیرودیس دومره زیات خوشحاله شو (۷) چې هغه قسم وخورو چې، ”هر څه چې ته غواړې، زه به یې درکړم.“ (۸) د مور په وینا هغې ووئیل چې، ”ما له دلته د بیتسمه ورکونکي یحیی سر په تالی کښې راوړه.“ (۹) بادشاه چې دا واورېدل نو غمژن شو، خو د خپلو قسمونو او مېلمنو په وجه هغه دا حکم وکړو چې دا خواست دې پوره کړې شی. (۱۰) او د یحیی د سر پرې کولو حکم یې وکړو. (۱۱) نو د هغه سر یې په تالی کښې ورله راوړو او جینی له یې ورکړو او هغې خپلې مور له یورو. (۱۲) بیا د یحیی مریدان راغلل او د هغه لاش یې واخستو او بنڅ یې کړو. او هغوی لارل او عیسی ته یې حال ووې.

پینځه زره سپرو او ورسره بنځو او ماشومانو له روتی ورکول

(۱۳) کله چې عیسی دا خبر واورېدو نو په یوه کښتۍ کښې هغه د هغه ځایه یو خوشی بیابان ته لاړو چې یواځې وی. خو خلق خبر شو او په ده پسې د ښارونو نه پیاده روان شو. (۱۴) هغه چې غاړې ته راوړسېدو نو یوه لویه گڼه یې ولیده، زړه یې پرې وسوزېدو او چې په کښې څوک بیماران وو هغه یې روغ کړل. (۱۵) کله چې ماښام شو د هغه مریدان هغه له ورغلل او وې وئیل چې، ”دا خوشه بیابان دے او ناوخته دے، خلق کلو ته رخصت کړه چې لار شی چې خپل ځان له د خوراک څه څیزونه واخلي.“ (۱۶) خو عیسی جواب ورکړو، ”د دوی د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوی ته د خوراک څه ورکړئ.“ (۱۷) هغوی ووئیل چې، ”مونږ سره دلته نور څه نشته خو پینځه روتی او دوه کبان دی.“ (۱۸) هغه وفرمائیل، ”دا ما له راوړئ.“ (۱۹) بیا هغه خلقو ته حکم ورکړو چې په کبل پښه جوړه کړئ. بیا هغه دا پینځه روتی او دوه کبان واخستل، آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو او روتی یې ماتې کړې او هغه یې مریدانو له ورکړې او مریدانو

هغه په خلقو تقسیم کړې. (٢٠) هغوی ټولو بڼه په مړه گډه خوراک وکړو او هغوی چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس ټوکړې ترې پکې شوې. (٢١) نو خوا او شا پینځه زره سپرو دغه روتی خوړلې وه چې بڼې او ماشومان په کښې شمار نه وو.

په اوبو باندې گرځېدل

(٢٢) بیا سمدستی عیسی خپل مریدان کښتۍ ته وخپژول چې د هغوی نه وړاندې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شی او د خلقو گڼه یې خوره کړه. (٢٣) او چې خلق یې رخصت کړل نو په خپله غره ته لاړو چې یواځې دُعا وکړی او کله چې ماښام ناوخته شو، هغه هلته یواځې وو. (٢٤) په هم هغه وخت کښې مریدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کښې تکلیف جوړ شو ځکه چې کښتۍ د سختو چپو او د مخالف هوا په وجه په دریاب کښې په چورلیدو وه. (٢٥) عیسی په شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه روان وو او د مریدانو خوا ته راغلو. (٢٦) هر کله چې مریدانو هغه د اوبو دپاسه روان ولیدو نو هغوی ویرېدل، او چغې یې کړې، “دا خو پیرۍ دے.” (٢٧) عیسی ورته سمدستی وفرمائیل چې، “مه یرېږئ. دا زه یم چې یره ونه کړئ.” (٢٨) پطروس عیسی ته وویل چې، “مالکه، که چرې دا ته یې نو ما ته حکم راکړه چې زه هم د اوبو دپاسه درشم.” (٢٩) عیسی ورته وفرمائیل چې، “راځه.” بیا پطروس د کښتۍ نه کوز شو او د اوبو دپاسه د عیسی خوا ته وروان شو. (٣٠) خو هر کله چې هغه د طوفان زور ولیدلو نو هغه ویرېدو، او چې ډوبېدو نو چغې یې کړې چې، “مالکه، ما بچ کړه.” (٣١) عیسی سمدستی خپل لاس وراوړد کړو او هغه یې د لاسه ونيوو او ورته یې وفرمائیل، “ستا عقیده څومره کمزورې ده. شک دې ولې وکړو؟” (٣٢) هغوی چې کله په کښتۍ کښې سواره شول بیا طوفان ودرېدلو. (٣٣) نو په کښتۍ کښې ناست مریدان ورته په سجده شول او وې وئیل، “بې شکه، چې ته د خدای پاک زوی یې.”

د ګنيسرت په علاقه کښې بيماران جوړول

٢٣ کله چې هغوی پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوی د ګنيسرت علاقې ته راغلل. ٢٥ د هغه ځای خلقو عيسی وپېژندو او گېرچاپېره خلق يې خبر کړل او ټول بيماران يې ورله راوستل. ٢٦ او هغه ته يې منن وکړو چې دوی ته دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چې لاس وروړو، هغوی بلکل روغ رمت شول.

د مشرانو رسمونه

١٥ بيا د فریسيانو او د شرعی د عالمانو يوه ډله د يروشلم نه عيسی له راغله او دا تپوس يې ترې وکړو چې، ٢١ ”ستا مريدان ولې پخوانی رسمونه ماتوی او دوی له چې څنگه د روتی نه وړاندې لاسونه وينځل په کار دی، نه وينځی؟“ ٢٢ هغه ورته په جواب کښې وفرمائيل چې، ”دا تاسو څه کوئ چې د خپلو رواياتو د خاطرې د خدای پاک حکم ماتوی؟“ ٢٣ ځکه چې خدای پاک فرمائیلی دی چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړی شی. ٢٤ خو تاسو خلقو ته دا تعليم ورکوئ چې دا ټيک خبره ده چې که څوک خپل مور او پلار ته دا ووائی چې، ”ستا چې څه په کار وُو هغه ما د خدای پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د خدای پاک په نامه ورکړل،“ ٢٥ نو هغه نور د مور او پلار د حق نه مجبور نه دے. نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خدای پاک حکمونه منسوخ کوئ. ٢٦ اے مُناقانو، يشعياہ نبی ستاسو په حقله په رشتيا سره دا پېشگوئی کړې وه، کله چې هغه وفرمائيل چې، ٢٧ دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه يې رانه ډېر لرې دی. ٢٨ دوی بې فائدې زما عبادت کوی، ځکه چې دوی خلقو ته د انسانانو حکمونه د تعليم په ډول ورکوی.“

هغه څيزونه چې انسان پليټوي

١٠) بيا هغه خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، ”زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ١١) څه چې په خوله دننه کيږي په هغې يو کس نه پليټيږي، خو په هره هغه خبره پليټيږي څه چې د هغه د خولې نه راوځي.“ ١٢) بيا مريدان عيسی له راغلل او وې وئيل چې، ”ته خبر يې چې فريسيانو ستا دا خبرې بدې گڼلي دي؟“ ١٣) هغه جواب ورکړو چې، ”هر يو بوتې چې زما آسماني پلار لگولې نه وی هغه به د بېخه وويستلې شي. ١٤) د دوی پرواه مه کوئ. دا رانده لارښودونکی دی، نو که چېرې يو ږوند بل ږوند ته لارښودنه کوی نو دواړه به په کنده کښې وغورزېږي.“ ١٥) بيا پطروس وئيل چې، ”مونږ ته دا مثال تشریح کړه.“ ١٦) عيسی جواب ورکړو، ”ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه یئ؟“ ١٧) ولې تاسو دا نه وينئ چې کوم څيز چې په خوله دننه شي، خپتې ته لار شي او بيا هغه د بدن نه بهر وځي؟ ١٨) خو چې څه په خولې وئيلې شي هغه د زړه نه راوځي او دغه خبرې دی چې انسان پليټوي. ١٩) ځکه چې ټول وران خيالونه، لکه قتل، زنا، حرامکاري، غلا، د دروغو گواهی او غېبت د زړه نه راوځي. ٢٠) او دا هغه کارونه دی چې انسان پليټوي، خو په ناوینځلو لاسونو باندې په خوراک کولو، انسان نه پليټيږي.“

د کنعانی ښځې عقیده

٢١) بيا عيسی هغه ځای پرېښودو او د صور او د صيدا علاقې ته راغلو ٢٢) او د هغې علاقې يوه کنعانی ښځه بهر راووتله او په چغه يې وئيل، ”اے مالک، په ما رحم وکړه. اے د داؤد زويه، زما لور پيريانو سخته نيولې ده.“ ٢٣) خو هغه هيڅ جواب ورنه کړو. د هغه مريدان راغلل او زاری يې وکړه چې، ”دا ښځه لږې کړه ځکه چې په مونږ پسې بې واره چغې وهی.“ ٢٤) عيسی جواب ورکړو ”زه صرف د بنی اسرائيل د خاندان د ورکو شوو گڼو دپاره رالېږلې شوی يم.“ ٢٥) خو هغه ښځه راغله، د ده په پښو پرېوته

او چغې يې كړې، ”مالِكه، زما مدد وكړه.“ (٢٦) عيسی په جواب كښې وفرمائيل، ”دا مناسب نه دی چې د ماشومانو برخه روتی دې څوك واخلي او سپو ته دې واچوی.“ (٢٧) هغې جواب وركړو چې، ”او مالِكه، خو بيا سپی هم هغه ټوكړې خوری كومي چې د مالكانو د دسترخوان نه وغورزېږی.“ (٢٨) نو بيا عيسی جواب وركړو چې، ”ته څومره د لوی ايمان لرونكې ښځه يې، نو څنگه چې ته غواړې، هغه شان دې وشی.“ او هم په هغه ساعت د هغې لور جوړه شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

(٢٩) كله چې عيسی د دغه ځايه د گليل درياب په غاړه روان شو نو هغه بيا غره ته بره لاړو او هلته كښېناستو. (٣٠) نو ډېر خلق ورله راغلل چې ورسره گويدان، رانده، شليان، گونگيان، او نور ډېر بيماران وو. او هغوی هغه خلق د عيسی پښو ته ځملول او هغه هغوی روغ كړل. (٣١) هغه خلق په دې ډېر حېران شول چې چارگانو خبرې وكړلې، مات گويو خلق روغ شول او گرځېدل او رانده بيا شول او ټولو په دې د بني اسرائيلو د خدای پاك لوی بيان كړه.

څلورو زرو خلقو له روتی وركول

(٣٢) عيسی خپل مريدان راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، ”په دې خلقو زما زړه سوزی، دوی د درېو ورځو راسې زما سره دی او د خوراك دپاره ورسره هيڅ نشته. زه دوی اوبری رخصتول نه غواړم، هسې نه چې په لاره كښې بې هوشه شی.“ (٣٣) مريدانو جواب وركړو چې، ”په دې خوشی بيابان كښې به دومره خلقو له مونږ روتی د كومه راوړو؟“ (٣٤) عيسی ورته وفرمائيل چې، ”تاسو سره څو روتی دی؟“ هغوی جواب وركړو چې، ”اووه روتی او يو څو واړه كبان.“ (٣٥) نو عيسی خلقو ته وفرمائيل چې په زمكه كښېښئ. (٣٦) نو هغه اووه روتی او كبان يې راواخستل، او د خدای پاك شكر يې پرې وويستو،

روټی او کبان یې ټوکړې کړل او مریدانو له یې ورکړل، او مریدانو په خلقو وویشل. (۳۷) ټولو ځانونه بڼه ماړه کړل. او چې څه ټوکړې ترې پاتې شوې نو هغه یې راټولې کړلې. هغه دومره وې چې اووه غټې ټوکړې ترې ډکې شوې. (۳۸) د بچو او بسځو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه روټی وخوره. (۳۹) هغه بیا خلق رخصت کړل، کښتۍ ته وختلو او د مگدن علاقې ته لاړو.

د نښو غوښتل

۱۶ (۱) فریسیان او صدوقیان عیسی له راغلل او د آزمېښت په توګه یې ورته وفرمائیل چې، ”مونږ ته یوه آسمانی معجزه وښایه.“ (۲) هغه جواب ورکړو چې، ”تاسو په ماښام کښې وایئ چې موسم به بڼه شی ځکه چې آسمان سور دے، (۳) او د سحر په وخت وایئ چې نن به سیلی راشی ځکه چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبیر کولې شی خو د زمانو په نښو نه پوهېږئ. (۴) دا یوه بدکاره او زناکاره پیړۍ ده چې نښې غواړی خو د یونس نبی د نښې نه سپوا یوه نښه به هم دوی ته ورنه کړې شی.“ نو بیا هغه ترې روان شو او هغوی یې پرېښودل.

د فریسیانو او صدوقیانو خمبیره

(۵) خو کله چې هغوی بلې غاړې ته واورېدل نو بیا مریدانو ته دا پته ولګېده چې روټی ورنه د یاده وتلې ده. (۶) عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”د فریسیانو او د صدوقیانو د خمبیرې نه ځان ساتئ.“ (۷) هغوی په خپلو کښې یو بل ته وویل چې، ”دا ځکه چې مونږ روټی نه ده راوړې.“ (۸) عیسی په دې خبر شو چې هغوی د څه په حقله خبرې کوی، نو د هغوی نه یې تپوس وکړو، ”اے بې ایمانه خلقو، دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې ګڼې روټی درسره نشته؟ (۹) تاسو لا تر اوسه نه پوهېږئ؟ ولې تاسو ته هغه

پینځه روتی د پینځه زره کسانو دپاره یادې نه دی، او تاسو څومره ټوکری ترې اوچتې کړې وې؟ (۱۰) بیا هغه اووه روتی د څلورو زرو کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکری تاسو ته پاتې شوې وې؟ (۱۱) تاسو څنگه په دې خبره پوهه نه شوی چې ما خو د روتی ذکر نه کولو؟ ما درته فرمائیلى وؤ چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمبیرې نه به ځان ساتئ. (۱۲) بیا هغوی په دې مطلب پوهه شول چې د روتی او د خمبیرې نه ځان ساتل نه دی، خو د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم نه ځان ساتل دی.

د حضرت عیسیٰ په حقله د پطروس اقرار

(۱۳) خو کله چې هغوی د قیصریه فیلیپی علاقې ته راغلل نو عیسیٰ د خپلو مریدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی چې ابن آدم څوک دے؟“ (۱۴) هغوی جواب ورکړو، ”ځینې وائی چې بیتسمه ورکونکے یحیی دے، څه دې الیاس گنئ، او څه نور دې اوس هم یرمیاہ یا د نبیانو نه یو گنئ.“ (۱۵) هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه وایئ، چې زه څوک یم؟“ (۱۶) شمعون پطروس جواب ورکړو، ”ته مسیح د ژوندی خدای پاک زوی یی.“ (۱۷) بیا عیسیٰ وفرمائیل، ”اے د یوحنا زویه شمعونه، ته بې شکه بختور یی. تا دا خبره د فانی انسان نه نه ده زده کړې بلکې زما آسمانی پلار دا ستا په زړه کښې اچولې ده. (۱۸) خو زه تا ته دا وایم چې ته پطروس یی، چې معنی یی گټ دے، چې زه به خپل جماعت په دې گټ آبادوم، او په دې به مرگ هم هیڅکله غالب دے نه شی. (۱۹) زه به تا له د آسمان د بادشاهی چابیانې درکړم، ته چې په زمکه څه منع کړې هغه به په آسمان کښې هم منع شی، او څه چې ته په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا شی.“ (۲۰) بیا هغه مریدان په سختی سره منع کړل چې، ”هیچا ته مه وایئ چې هغه مسیح دے.“

د حضرت عیسیٰ د مرگ او د بیا ژوندی کېدو په حقله پېشگوئی

۲۱) د هغه وخت نه عیسی خپلو مریدانو ته دا خبره څرگنده کړه چې، ”هغه به ضرور یروشلم ته لاړ شی او د مشرانو او د مشرانو امامانو او د شرعی د عالمانو د لاسه به ډیرې سختې وزغمی، او هغه به ووژلې شی او په درېمه ورځ به بیا راژوندې شی.“ ۲۲)

بیا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او یوې خوا ته یې ورته ووئیل چې، ”خُدای دې نه کړی مالکه، په تا دې داسې هیڅکله هم ونه شی.“ ۲۳) بیا عیسی مخ ورواړولو او پطروس ته یې وفرمائیل، ”رانه لرې شه شېطان، ته زما د لارې خنډ یې، ته د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خدای پاک په شان.“ ۲۴) بیا عیسی خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”که څوک زما مرید جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولې دې راواخلي او ما پسې دې راځی. ۲۵) څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطرې خپل ژوند بائیلی، هغه به یې حاصل کړی. ۲۶) که څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا ومومی نو هغه ځان ته څه فائده ورکړه؟ او د خپل ژوند په بدله کښې هغه څه ورکولې شی؟ ۲۷) ځکه چې ابن آدم به د خپل پلار په لویې کښې د خپلو فرېستو سره راځی او بیا به هغه هر چا ته د خپل عمل بدله ورکوی. ۲۸) زه تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان ولاړ دی چې تر هغې به نه مری ترڅو چې هغوی ابن آدم خپلې بادشاهۍ ته په راتلو ونه وینی.“

د حضرت عیسی شکل بدلېدل

۱۷) شپږ ورځې پس عیسی د ځان سره پطروس یعقوب او د هغه ورور یوحنا یو اوچت غره ته وخېژول. ۱) او د هغوی په وړاندې د هغه شکل بدل کړی شو او د هغه مخ لکه د نمر وځلېدو او د هغه جامې لکه د رڼا سپینې شوې. ۲) نو ناگهانه هغوی ته موسی او الیاس ښکاره شو چې د هغه سره یې خبرې کولې. ۳) نو پطروس عیسی ته ووئیل چې، ”مالکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښه دی. که ته غواړې نو زه به دلته درې جونگرې، یوه ستا دپاره، یوه موسی دپاره او یوه الیاس دپاره جوړه کړم.“ ۴) هغه لا دا

خبرې کولې چې ناگهانه يوه پرقېدونکې وريخ راخوره شوه او په هغوى يې سورې وکړو او د وريخې نه آواز وفرمائيل، ”دا زما محبوب زوى دى د چا نه چې زه راضى يم. د هغه خبرې واورئ.“ (٦) د دې آواز په اورېدو مريدان د يرې نه پرمخې پرېوتل. (٧) خو بيا عيسى هغوى له ورغلو، په هغوى يې لاس ولگولو او ورته يې وفرمائيل، ”پاخى، مه يربړئ.“ (٨) او کله چې هغوى بره نظر واچولو نو څوک يې هم ونه ليدل خو صرف عيسى د هغوى سره ولاړ وو. (٩) نو کله چې هغوى د غره نه راکوزېدل نو عيسى هغوى ته حکم ورکړو چې، ”د دې رويا په حقله تر هغې چا ته څه مه وايئ ترڅو چې ابن آدم د مړو نه بيا ژوندې پورته کړې شوي نه وي.“ (١٠) نو مريدانو د هغه نه تپوس وکړو چې، ”بيا زمونږ د شرعې عالمان داسې ولې وائى چې الياس به ضرور وپومبې راځي؟“ (١١) هغه ورته وفرمائيل چې، ”او، الياس به راځي او هر څه به سموي. (١٢) خو زه تاسو ته وایم چې الياس خو راغلي دي، خو هغوى نه دي پېژندلي او څه چې دوى غوښتل ورسره يې وکړل. او دغه شان به ابن آدم هم د هغوى د لاسه ودرديږي.“ (١٣) بيا مريدان پوهه شول چې هغه د بېتسمه ورکونکي يحيى په باب کښې فرمائى.

د پيرى نيولى هلک روغول

(١٤) کله چې هغوى خلقو ته واپس راغلل نو يو سرې عيسى له راغلو، د هغه په وړاندې په گوډو شو (١٥) او وې وئيل، ”مالکه، زما په زوى رحم وکړه. په هغه مرگى راځي او ډېر يې زوروى کله يې په اور او کله يې په اوبو کښې غورزوى. (١٦) ما هغه ستا مريدانو له راوستو خو هغوى روغ نه کړې شو.“ (١٧) عيسى جواب ورکړو، ”اے بې ايمانان او بدکاره پيرى، زه به ترڅو تاسو سره يم او زه به ترڅو تاسو زغم؟ هغه ما له دلته راولئ.“ (١٨) بيا عيسى هغه پيرى ورټلو نو هغه يې پرېښودو او سمدستى هغه هلک روغ شو. (١٩) د دې نه پس مريدان عيسى له يواځې راغلل او تپوس يې وکړو چې، ”دا مونږ ولې نه شو شړلې؟“ (٢٠-٢١) هغه جواب ورکړو چې، ”ځکه ستاسو ايمان ډېر کمزورې دى. زه تاسو ته رښتيا وایم، که ستاسو ايمان د شېشمو د تخم هومره هم وي نو چې تاسو دې

غر ته ووايئ چې دلته نه هلته لار شه، نو هغه به روان شي. او هيڅ کار به ستاسو دپاره ناممکن نه وي.“

حضرت عيسیٰ يو ځل بيا د خپل مرگ پېشگوئي وکړله

٢٢ کله چې هغوی په گليل کبني يو ځای و او نو عيسی ورته وفرمائيل چې، ”ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړي شي. ٢٣ هغوی به دے قتل کړي، په درېمه ورځ به هغه بيا راژوندی شي.“ نو په دې اورېدو هغوی ډېر غمژن شول.

د خدای پاک د کور محصُول ورکول

٢٤ کله چې دوی کفرنحوم ته راغلل نو د خدای د کور خزانچی پطروس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ولې ستا اُستاز د خدای د کور محصُول ورکوی څه؟“ ٢٥ پطروس ورته وويل چې، ”هغه يې ورکوی.“ خو کله چې پطروس دننه لاړو نو عيسی د هغه د وينا نه وړاندې وفرمائيل چې، ”اے شمعونه، ته په دې باره کبني څه وائي چې د دنيا بادشاهان د چا نه محصُول او ماليه اخلي، د خپلو خلقو نه که د پردو نه؟“ ٢٦ پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عيسی وفرمائيل، ”نو بيا خو د دوی خپل خلق معاف دی. ٢٧ خو هرکله چې مونږ بد نه خوښوو نو ته لار شه، د درياب په اوبو کبني کنډه واچوه او کوم کب چې ته اول ونيسي، د هغه خوله کولاو کړه، نو ته به په کبني يوه د سپينو زرو سيکه ومومي. هغه يوسه او ور يې کړه، دا به زما او ستا دواړو محصُول پوره کړي.“

د ټولو نه لوی څوک دے؟

١٨ په هغه وخت مريدان عيسی له راغلل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”د آسمان

په بادشاهي کښې د ټولو نه لوی څوک دے؟“ (۲) هغه یو ماشوم راوبللو او د هغوی په وړاندې یې ودرولو. (۳) او ورته یې وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نه کړئ او د ماشومانو په شان نه شی نو تاسو به هیڅکله هم په آسماني بادشاهي کښې داخل نه شی. (۴) هر هغه څوک چې ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړی نو هغه به په آسماني بادشاهي کښې د ټولو نه لوی وی. (۵) او څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی.

د گناه لمسون

(۶) خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کښې چې په ما یې ایمان راوړی دے، یو ته تیندک ورکوی، نو د هغه دپاره دا بهتره ده چې د هغه په غاړه کښې د ژرندې پل واچولې شی او په سمندر کښې پوب شی. (۷) په دنیا دې افسوس وی چې انسان د دې څیزونو په وجه گناه کوی. دا څیزونه به ضرور راځی خو افسوس په هغه د چا د لاسه چې به پېښېږی. (۸) که چېرې ستا لاس یا پښه تا له تیندک درکوی، نو ځان نه یې پرې کړه او گزار یې کړه ستا دپاره به دا ښه وی چې ته په ابدی ژوندون کښې شل گوډ ننوځې، په ځای د دې چې ته په دواړو لاسو پښو سم یې او ابدی اور ته واچولې شی. (۹) او که ستا سترگه تا گناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا ښه وی چې په یوې سترگې سره په ابدی ژوندون کښې داخل شي، په ځای د دې چې په دواړو سترگو روغ یې او د دوزخ اور ته وغورزولې شي.

د ورکې شوې گډې مثال

(۱۰) خبردار، په دې وړو کښې یو ته هم سپک مه گورئ. زه تاسو ته دا وایم چې د دوی فرښتې په آسمان کښې هر وخت زما د آسماني پلار په حضور کښې موجودې وی. (۱۱) ځکه چې ابن آدم د دې دپاره راغلی دے چې ورک شوو ته خلاصون ورکړی. (۱۲)

ستاسو څه خيال دے؟ فرض کړئ چې د يو سړي سل گډې دي. که په هغې کښې يوه بې لارې شى، ولې هغه به دا نورې يو کم سل د هغې يوې د لټولو دپاره د غره په خوا کښې پرې نه ږدي؟ (۱۳) او چې کله هغه دا بيا مومى نو زه تاسو ته رښتيا وایم چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو يو کم سلو نه چې بې لارې شوې نه دي، زيات خوشحاله شى. (۱۴) هم دغه شان ستاسو د آسمانى پلار دا رضا نه ده چې د دې ماشومانو نه دې يو هم هلاک شى.

يو ورور چې گناه کوى

(۱۵) که چېرې ستاسو يو ورور ستاسو خلاف څه گناه وکړى نو لار شى او هغه په پرده کښې په دې ملامته کړئ او که هغه تاسو ته غور کږدى نو تاسو خپل ورور دوباره وموندلو. (۱۶) خو که هغه ستاسو خبره وانه وړى نو بيا يو يا دوه کسان نور د ځان سره ملگرى کړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو يا د درېو گواهانو په وړاندې ثابتې کړې شى. (۱۷) که هغه د هغوى هم وانه وړى نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او که چېرې هغه د جماعت خبره هم ونه منى نو بيا د هغه سره داسې سلوک وکړئ لکه چې د يو غېر يهودى، يا محصولچى سره کولې شى. (۱۸) زه تاسو ته دا وایم، هر څه چې تاسو په زمکه منع کړئ هغه به په آسمان کښې هم منع شى او څه چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شى. (۱۹) زه تاسو ته بيا دا وایم، که چېرې په تاسو کښې دوه کسان په يوه خبره متفق شى هغوى چې څه سوال وکړى نو زما آسمانى پلار به هغه ورکړى. (۲۰) نو که چېرې دوه يا درې تنه چرته هم زما په نوم يو ځاى شى نو زه به د دوى په مينځ کښې يم.“

د نابخښلې شوى نوکر مثال

(۲۱) بيا پطروس عيسى له راغلو او تپوس يې وکړو، ”مالکه، که زما ورور زما خلاف څه

بد کوی نو زه به يې خو ځله معاف کوم؟ تر اووه ځلو پورې څه؟“ (۲۲) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه دا نه وایم چې اووه ځله، زه دا وایم چې اويا وارې اووه ځله، (۲۳) نو په دې وجه د آسمان بادشاهی لکه د هغه بادشاه په شان ده چې يو ځلې يې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو، (۲۴) نو په اول سر کښې يو سرې داسې پېښ شو چې د هغه قرضه په لکونو کښې وه، (۲۵) خو د هغه سره هيڅ هم نه ؤو. نو د هغه مالک دا حکم وکړو چې هغه دې سره د ښځې، اولاد او هر څه مال حال چې لری خرڅ کړې شی او قرض دې ترې پوره کړې شی. (۲۶) سرې د خپل مالک په پښو پرېوتو او وې وئیل چې ما ته صبر وکړه، زه به ستا ټول قرض خلاص کړم. (۲۷) نو د هغه د مالک په زړه کښې هغه ته رحم راغلو هغه آزاد کړو او قرض يې ورته وبخښلو. (۲۸) خو هر کله چې دا نوکر بهر راووتو نو د خپلو ملگرو نوکرانو نه يو نوکر ورسره ملاو شو په چا چې د ده سل دیناره قرض ؤو. هغه يې راوښو، او په مری ورته غلې شو او ورته يې وئیل چې زما قرض ما ته واپس کړه. (۲۹) نو هغه ملگرې نوکرې په پښو پرېوتو او ده ته يې منت وکړو چې ما ته صبر وکړه، زه به ستا قرض تا ته واپس کړم. (۳۰) خو هغه ورسره ونه منله او په قېدخانه کښې يې واچولو ترڅو چې قرض واپس نه کړی. (۳۱) نورو نوکرانو چې دا حال وليدلو نو ډېر خفه شول. هغوی خپل مالک له لارل او ټوله قيصه يې ورته تیره کړه. (۳۲) هغه دا نوکر راوبللو او ورته يې وئیل چې اے بد کاره، چې کله تا ما ته منت وکړو نو ما درته ټول قرض وبخښلو. (۳۳) ولې په تا کښې دومره سپړيتوب نه وو چې په خپل ملگرې نوکر دې داسې رحم کړې وې لکه چې ما په تا وکړو؟ (۳۴) د هغه مالک ډېر غصه شو او دې يې د قېدخانې مشر ته حواله کړو ترڅو چې يې ټول قرض واپس کړې نه وی. (۳۵) که چېرې تاسو خپل ورور د زړه د اخلاصه معاف نه کړئ نو زما آسمانی پلار به هم تاسو هر يو سره داسې کوی.“

څه وخت چې عيسى دا خبرې خلاصې كړې نو د گليل نه روان شو او د اردن نه پورې غاړه د يهوديه علاقې ته لاړو. (۲) گڼ خلق ورپسې ؤو او هغه هغوى هلته روغ كړل. (۳) نو ځينې فريسيان راغلل او د آزمېښت په طور يې ترې دا تپوس وكړو، ”ولې يو سړى ته دا روا دى چې په هره وجه چې وي خپله ښځه طلاقه كړي؟“ (۴) هغه په جواب كښې ورته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو دا نه دى لوستى چې خالق په اول سر كښې هغوى نر او ښځه پيدا كړل؟“ (۵) په دې وجه به سړى خپل مور پلار پرېږدى او د خپلې ښځې سره به يو ځاى شى، او دا دواړه به يو بدن شى. (۶) نو بيا دوى دوه نه خو يو بدن وي. ځكه چې خدائ پاك دوى يو ځاى كړى دى نو بنى آدم دې يې هيڅكله هم نه جدا كوى.“ (۷) هغوى دا اعتراض وكړو چې، ”بيا موسى ولې په شريعت كښې خاوند ته دا اجازت وركړې دى چې طلاق نامه دې وليكي او ښځه دې پرېږدى؟“ (۸) هغه جواب وركړو چې، ”موسى تاسو ته د خپلې ښځې د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالي په وجه دركړو، خو د شروع نه خبره داسې نه وه. (۹) زه تاسو ته وايم چې كه څوك بغېر د زناكارى د جرم نه په بله څه وجه خپلې ښځې له طلاق وركړى او بل واده وكړى نو هغه زنا كوى.“ (۱۰) مريدانو عيسى ته ووييل، ”كه د سړى د خپلې ښځې سره دا حال وي نو دا به ښه وي چې څوك دې بلکل واده نه كوى.“ (۱۱) د دې په جواب كښې عيسى وفرمائيل چې، ”خبره داسې ده چې هر څوك يې نه شى منلې خو صرف هغه خلق چې خدائ پاك ورته د زغملو طاقت وركړې وي. (۱۲) ځينې داسې خلق دي چې د مور د گېډې نه يا خو خصى پيدا دى او يا بنى آدمو خصى كړى دى، خو ځينې داسې دي چې هغوى خپل ځانونه د آسمان د بادشاهى دپاره خصى كوى. څوك يې چې منلې شى هغه دې ومنى.“

د حضرت عیسیٰ ماشومانو ته برکت ورکول

۱۳ یوه ورځ هغوی عیسیٰ له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی، خو د هغه مریدانو هغه خلق ورتل چا چې راوستل. ۱۴ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوی مۀ منع کوی ځکه چې د آسمان بادشاهی هم د داسې خلقو ده.“ ۱۵ بیا هغه خپل لاسونه د هغوی په سر د برکت دپاره رابنګل او روان شو.

د مالدارۍ نقصان

۱۶ او بیا یو سړی عیسیٰ له راغلو او تپوس یې ترې وکړو، ”اُستاده، زۀ داسې کومه نېکی وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ ۱۷ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”د نېکی په حقله ولې تپوس کوې؟ نېک خو یواځې یو ذات دے، خو کۀ تۀ غواړې چې ابدی ژوندون حاصل کړې نو د موسیٰ د شریعت په حکمونو عمل کوه.“ ۱۸ هغه سړی تپوس وکړو چې، ”کوم حکمونه؟“ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”قتل مۀ کوی. زنا مۀ کوی. غلامۀ کوی. د دروغو گواهی مۀ ورکوی.“ ۱۹ د مور پلار عزت کوی او د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتی.“ ۲۰ هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو عمل کړی دے خو په ما کبني د څۀ کمے دے؟“ ۲۱ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”کۀ تۀ کامل کېدل غواړې نو لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تۀ آسمانی خزانې وموې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“ ۲۲ هغه ځوان چې دا خبره واورېده نو خفه زهیر لاړو ځکه چې هغه پېر مالداره سړی وو. ۲۳ عیسیٰ خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”زۀ تاسو ته رشتیا وایم چې یو مالدار ته د آسمان په بادشاهی کبني داخلېدل گران کار دے. ۲۴ زۀ درته دوباره دا وایم چې د یو مالداره سړی په نسبت د خدای پاک په بادشاهی کبني داخلېدل د یو اوبن دپاره د ستنې په سوری کبني تېرېدل آسان دی.“ ۲۵ مریدانو چې دا واورېدل نو حق حېران شول. هغوی تپوس وکړو، ”نو بیا به څوک خلاصون وموې؟“ ۲۶ خو عیسیٰ هغوی ته وکتل او ورته یې وفرمائیل

چي، ”د بني آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خدائ پاک ته هر څه ممکن دي.“ (٢٧) په دې خبرې پطروس وويل چي، ”گوره مونږ خو د دې دپاره هر څه پرېښي دي چي تاسو پسې روان شو، نو هلته به زمونږ دپاره څه وي؟“ (٢٨) عيسي ورته په جواب کښي وفرمائيل، ”زه تاسو ته دا وایم، هر کله چي د قيامت په ورځ ابن آدم د خپلي لويي په تخت کښي نو تاسو چي ما پسې روان شوي يې به هم ما سره په دولسو تختونو کښي او تاسو به د بني اسرائيلو د دولسو قبيلو قاضيان شي.“ (٢٩) او هر هغه چا چي زما د خاطره وروڼه، خوبندي، مور پلار، اولاد، زمکه، جائيداد او کورونه پرېښي دي هغوي به يو په سل بيا مومي او د تل ژوندون به بيا مومي. (٣٠) خو پېر اول به آخر کړي شي او آخر به اول کړي شي.“

د انگورو د باغ مزدوران

٢٠ (١) ”د آسمان بادشاهي داسې ده لکه چي د يوې زمکې مالک سحر وختي د کور نه ووتو، چي خپل د انگورو باغ دپاره مزدوران ولټوي. (٢) او چي کله يې مزدورانو سره د ورځې مزدوري مقرره کړه نو هغوي يې کار له ولېږل. (٣) بيا کچه غرمه هغه بهر ووتو نو په بازار کښي يې يو څو اوزگار کسان نور وليدل. (٤) هغوي ته يې وويل چي ځي د هغه نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کښي کار وکړي او زه به تاسو له مناسبه مزدوري درکړم. (٥) نو هغوي لاړل. غرمه او ماسپښين هغه بيا بهر ووتو او هغه شان بندوبست يې وکړو. (٦) په مازيگر کښي هغه بيا ووتو او يوه بله ډله يې اوزگار وليمه. نو هغه دوي ته وويل چي تاسو ولي ټوله ورځ داسې خوشي گرځي او هيڅ کار نه کوئ؟ (٧) هغوي ورته وويل چي مونږ ته چا د څه کار نه دي ويلي. هغه ورته وويل چي ځي، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کښي يو ځاي شي. (٨) چي ماښام شو نو د باغ مالک خپل ناظر ته وويل چي مزدوران راوغواړه او د هغوي مزدوري ورکړه، د وروستي قبيلې نه يې شروع کړه او په ورومبي يې ختمه کړه. (٩) چا چي مازيگر کار

شروع ڪرے ۽ هو هغویٰ ورغلل او ورتہ یی د پوره ورڃی مزدوری ورکړه. (۱۰) او چې د ورومبو مزدورانو وار راغے نو د هغویٰ دا طمع وه چې څه زیات به ورتہ ملاو شی، خو هغویٰ ته هم هغه څه ملاو شول څومره چې یی نورو له ورکړی و. (۱۱) هغویٰ چې مزدوری واخسته نو د باغ مالک ته وغورځدل چې (۱۲) دې وروستنو خلقو خو یوه گینتہ کار ڪرے دے او مونږ سره دې یو برابر ڪړل چا چې ټوله ورځ په سره غرمه د ځانه خولې ویستې دی. (۱۳) هغه ورتہ ووئیل، زما ملگریه، ما درسره هیڅ زیاتے نه دے ڪرے. تا د ورځی په مزدوری راسره فېصله نه وه ڪړې څه؟ (۱۴) خپله مزدوری واخله او کور ته ځه. دا زما خوښه ده چې وروستنی سړی له هم هغه څه ورکړم څه چې مې تا له درکړی دی. (۱۵) دا زما اختیار نه دے څه چې زه خپل مال څنگه ویشم؟ ته په دې راتہ په بد نظر گورې چې زه سخی یم؟ (۱۶) دغه شان وروستنی به اول شی او اول به آخر شی.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله په درېم ځل پېشگوئی

(۱۷) عیسیٰ یروشلم ته روان وو او په لاره یی دولس مریدان ځان له ڪړل او ورتہ یی وفرمائیل، (۱۸) ”مونږ اوس یروشلم ته ځو او ابن آدم به مشرانو امامانو او د شرعی عالمانو ته حواله ڪرے شی. هغویٰ به پرې د مرگ حکم وکړی. (۱۹) او غېریهودیانو خلقو ته به یی حواله ڪړی هغویٰ به ورپورې ټوقې وکړی، په کورو به یی ووهی او په سولی به یی وڅېژوی، او په درېمه ورځ به هغه بیا ژوندے پورته ڪرے شی.“

د یعقوب او یوحنا د مور درخواست

(۲۰) بیا د زبدي د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په سجده ورتہ پرېوتله او خواست یی ترې وکړو. (۲۱) عیسیٰ ورتہ وفرمائیل، ”ته څه غواړې؟“ هغې ورتہ ووئیل چې، ”زه دا غواړم چې ستا په بادشاهی کښې دې زما دواړه زامن ستا په څنگ کښې

ناست وی، یو ستا بنی لاس ته او بل گس لاس ته.“ (۲۲) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل،
 ”تاسو چې خه غوارئ په هغې نه پوهبرئ. کوم د مصیبتونو کنډول به چې زه څښم ولې
 تاسو به هغه وڅښلې شی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”آو، مونږ یې څښلې شو.“ (۲۳)
 بیا هغه هغوی ته وفرمائیل چې، ”بې شکه کوم کنډول چې زه څښم، تاسو به یې وڅښئ
 خو دا زما په اختیار کښې نه دی چې خپل بنی او گس لاس ته څوک کښېنوم، دا د هغه
 چا په برخه دی چې زما پلار ورته مقرر کړی دی.“ (۲۴) کله چې هغه نورو لسو مریدانو
 دا واورېدل نو هغوی د هغه دوو وروڼو نه خفه شول. (۲۵) خو عیسیٰ هغوی راوبلل او
 ورته یې وفرمائیل چې، ”تاسو ته پته ده چې په دنیا کښې د غېر یهودی قومونو حاکمان
 خپل خلق د قابو لاندې ساتی او د هغوی امیران په هغوی خپل رعب استعمالوی. (۲۶)
 خو په تاسو کښې دې داسې نه وی. په تاسو کښې چې څوک مشری غواړی هغه دې
 ستاسو خادم شی (۲۷) او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړی هغه دې په
 خپله خوښه د ټولو خادم شی. (۲۸) ځکه چې ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه
 خدمت دې وکړی شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړی او خپل ژوند د
 دېرو دپاره فدیہ کړی.“

د دوو رندو سرو بینا کول

(۲۹) کله چې هغوی د یربحو ښار نه وتل نو دېر خلق ورپسې روان وو. (۳۰) د لارې په
 غاړه دوه رانده ناست وو. هغوی چې دا واورېدل چې عیسیٰ په دې لاره تېرېږی نو هغوی
 چغې کړې، ”اے مالک، د داؤد زوی، په مونږ رحم وکړه.“ (۳۱) خلقو هغوی ورتل او
 ورته یې ووتل چې چپ شی. خو هغوی لا نورې هم چغې زیاتې کړې چې، ”مالک، په
 مونږ رحم وکړه. اے د داؤد زوی.“ (۳۲) عیسیٰ ودرېدو او هغوی ته یې وفرمائیل چې،
 ”تاسو خه غوارئ چې زه یې ستاسو دپاره وکړم؟“ (۳۳) هغوی ووتل، ”مالک، مونږ خپل
 نظر غواړو.“ (۳۴) د عیسیٰ زړه پرې وسوزېدو او د هغوی سترگو له یې لاس وروړو نو

سمدستی هغوی بینا شول او په هغه پسي روان شول.

په یروشلم کښې د حضرت عیسیٰ کامیابه استقبال

۲۱ هغوی یروشلم ته نزدې شول او کله چې دوی د زیتونو په غر کښې د

بیت فگے کلی ته ورسېدل نو عیسیٰ دوه مریدان د دې هدایاتو سره وروپېرل چې، (۲) ”دې مخامخ کلی ته ورشئ نو تاسو به یوه خره تړلې ومومئ چې خپل کوچانی به ورسره وی. هغه پرانیزئ او ما له یې راولئ. (۳) که څوک درته څه وائی نو ورته ووايئ چې دا د مالک په کار دی او هغه به یې تاسو سره سمدستی راپرېږدی.“ (۴) دا د هغې پېشگویی پوره کول دی چې په کښې وئیلے شوی دی چې، (۵) ”سیون لور ته ووايئ چې گوره، ستا بادشاه دروان دے، څوک چې حلیم دے، په خره سور، په کوچانی یعنی په کوچی باندې.“ (۶) مریدان لارل او هغه څه یې وکړل چې عیسیٰ ورته فرمائیلى ؤو. (۷) خره او د هغې کوچانی یې راوستل، هغوی خپلې جامې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۸) گڼو خلقو خپلې جامې د هغه په لاره کښې وغورولې او ځینې خلقو د ونو څانگې راماتې کړې او لاره یې ورته بنائسته کړه. (۹) او بیا کومه پله چې ورنه وړاندې وروستو روانه وه هغوی ټولو دا چغې وهلې، ”مبارک دې وی د داؤد د زوی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نامه راځی. په آسمان کښې دې په هغه مبارکی وی.“ (۱۰) کله چې عیسیٰ یروشلم ښار ته ورننوتو نو ټول ښار کښې بلوه جوړه شوه او تپوس یې وکړو چې، ”دا څوک دے؟“ (۱۱) او گڼې ورته جواب ورکړو چې، ”د گللیل د ناصرت نه دا عیسیٰ پېغمبر دے.“

د خدای د کور پاکول

(۱۲) عیسیٰ بیا د خدای کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خدای په کور کښې یې سوداگری کوله، وشړل او د صرافانو تختې او د کونټرو د خرڅوونکو کرسی یې

نسکورې کړې، ﴿١٣﴾ او ورته يې وفرمائيل چې، ”صحيفې وائې چې زما کور به د دُعا کور بللې شې، خو تاسو ترې د پاکوانو اډه جوړه کړې ده.“ ﴿١٤﴾ او د خُداي په کور کښې ورته ړانده او شل خلق راغلل او هغوي يې روغ کړل. ﴿١٥﴾ امامانو او د شرعې عالمانو چې دا حبرانونکې معجزې وليدلې چې هغه وکړلې او د خُداي په کور کښې چې د ماشومانو چغې واورېدې چې، ”مبارک دې وي د داؤد زوي،“ نو دوي خفه وو. ﴿١٦﴾ نو هغه ته يې ووييل چې، ”دا ماشومان چې خه وائي، ته يې اورې؟“ عيسی جواب ورکړو چې، ”آو، زه يې اورم. ولې تاسو صحيفې نه دي لوستلې چې، د وړو او تي رودونکو خوله دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائي.“ ﴿١٧﴾ بيا د دوي نه رُخصت شو او د ښار نه بهر بيتِ عنياه ته لاړو او هلته يې شپه تيره کړه.

د اينخر په ونې لعنت

﴿١٨﴾ بل سحر چې عيسی ښار ته راتلو نو اوږد شو. ﴿١٩﴾ د لارې په غاړه يې د اينخر يوه ونه وليده او هغې له ورغلو خو د پانيو نه بغير يې په کښې هيڅ ونه موندل. هغه ونې ته وفرمائيل چې، ”ته دې پس د دې نه تل تر تله شنډه يې.“ او ونه په هغه ټکي اوچه شوه. ﴿٢٠﴾ مريدان په دې ننداره حبران شول. هغوي تپوس وکړو چې، ”دا لا خه چل دے؟ دا د اينخر ونه څنگه داسې سمدستی اوچه شوه؟“ ﴿٢١﴾ عيسی ورله جواب ورکړو چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم که چرې ستاسو ايمان کامل وي او شک نه کوئ نو تاسو به هم هغه خه وکړئ کوم چې د اينخر د ونې سره وشول، خو لا د دې نه هم زيات. که تاسو دې غره ته ووايئ چې د دې خپل خايه اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، نو خه چې تاسو وايئ هغه شان به وشي. ﴿٢٢﴾ کومه دُعا چې تاسو په ايمان وغواړئ نو هغه به ټوله قبوله شي.“

د حضرت عيسی د اختيار په حقله تپوس

۲۳ عیسیٰ د خدائ کور ته ننوتو او کله چې یې تعلیم ورکولو نو مشر امام او د قوم
 مشران ورله راغلل او دا سوال یې پرې وکړو چې، ”تۀ دا کارونه په کوم اختیار کوې او
 دا اختیار تا له چا درکړے دے؟“ ۲۴ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زۀ هم ستاسو نه یو
 تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زۀ به هم تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زۀ
 دا کارونه کوم. ۲۵ د یحییٰ بیتسمه د آسمان د لوری وه او کۀ د انسان نه؟“ په دې
 هغوی د یو بل سره په بحث شول چې، ”کۀ مونږ دا ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته
 ووائی چې بیا تاسو په هغه ایمان ولې رانه وړو؟ ۲۶ او کۀ دا ووايو چې د انسانانو د
 لوری وه، نو هسې نه چې خلق مو ونیسی خکۀ چې هغوی ټول دا منی چې یحییٰ نبی وو.“
 ۲۷ نو هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”بیا به
 زۀ هم دا درته ونۀ وایم چې زۀ په کوم اختیار دا کارونه کوم.

د دوو زامنو مثال

۲۸ خو تاسو په دې حقله خۀ خیال کوئ چې د یو سپری دوه زامن ؤو. هغه اول مشر له
 ورغلو او ورته یې ووئیل چې زویه، لار شه او نن د انگورو په باغ کښې کار وکړه. ۲۹
 هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زۀ نه خُم، خو وروستو هغه پښېمانه شو او لارو.
 ۳۰ بیا پلار کشر زوی له ورغلو او ورته یې هم هغه شان ووئیل. خو هغه جواب ورکړو
 چې زۀ به لار شم، خو هغه باغ ته لانه رو. ۳۱ په دواړو کښې کوم یو د پلار په رضا کار
 وکړو؟“ هغوی ووئیل چې، ”مشر.“ بیا عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې
 محصولچیان او کنجرې به هم د خدائ پاک په بادشاهی کښې ستاسو نه مخکښې
 داخلیرې. ۳۲ خکۀ چې کله چې یحییٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو
 تاسو پرې یقین ونۀ کړو، خو محصولچیانو او کنجرو پرې ایمان راوړو. خو سره د دې
 چې تاسو دا ولیدل، تاسو پښېمانه نۀ شوئ او هغه مو ونۀ منلو.

د انگورو باغ او د زميندارانو مثال

۳۳) يو بل مثال واورئ، يو زميندار وو چې د انگورو باغ يې ولگولو، گېرچاپېره يې دېوال ترې تاو کړو او په کبني يې د انگورو دپاره لنگرۍ ولگوله او د څوکيدارۍ دپاره يې په کبني يو برج جوړ کړو او بيا يې زميندارانو له په اجاره ورکړو او بل ملک ته لاړو. ۳۴)

کله چې د مېوې موسم راغلو هغه يو نوکر اجاره دارو له ورولبړلو چې د هغوی نه د هغه د پېداوار برخه وصول کړی. ۳۵) خو هغوی د هغه نوکران ونيول، يو يې ووهلو، دويم يې مړ کړو او درېم يې سنگسار کړو. ۳۶) بيا هغه نور نوکران ورولبړل، دا ځل زيات کسان وو او هغوی ورسره هم هغه سلوک وکړو. ۳۷) په آخر کبني يې خپل زوی په دې خيال ورولبړلو چې گني زما د زوی خاطر خو به وکړی. ۳۸) خو چې زميندارو د ده زوی وليدو نو يو بل ته يې وويل چې هم دغه وارث دے، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې زمونږ شی. ۳۹) او هغه يې راونيوو د انگورو د باغ نه يې بهر وغورزولو او مړ يې کړو. ۴۰) کله چې د انگورو د باغ مالک راشی نو هغه به د دې زميندارو سره څه سلوک وکړی؟“ ۴۱) هغوی جواب ورکړو چې، ”هغه به دا بدکاری په خراب مرگ ووژنی او باغ به نورو زميندارو له په اجاره ورکړی، څوک چې به په موسم کبني د ده د مېوې برخه پوره پوره ورکوی.“ ۴۲) بيا عيسی هغوی ته وفرمائيل چې، ”تاسو چرې په صحيفو کبني دا نه دی وئيلي چې، ”کوم کانې چې گلکارانو رد کړو، هم هغه د گوت سر کانې شو. دا د مالک خدای له خوا وشو، او دا زمونږ په نظر کبني عجيبه بنکاری.“ ۴۳) ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدای پاک بادشاهی به تاسو نه واخستے شی او هغه قوم له به ورکړے شی څوک چې يې پوره مېوه ورکوی. ۴۴) هر څوک چې د دې کانې سره تيندک وخورى هغه به ټوټې ټوټې شی، او که په چا دا راپربوځی نو هغه به ريز مريز کړی.“ ۴۵) کله چې مشرانو امامانو او فريسيانو دا مثالونه واورېدل نو هغوی پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوی پورې دی. ۴۶) هغوی غوښتل چې دے گرفتار کړی خو د خلقو نه يربدل ځکه چې هغوی عيسی نبی گڼلو.

۱) بيا عيسی هغوی ته په مثالونو کښې وفرمائيل، ۲) ”د آسمان بادشاهی د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل زوی د واده د روتی بندويست يې کړی وو. ۳) خو کله چې هغه خپل نوکران رابللې شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوی رانه غلل. ۴) هغه بيا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته يې ووئيل چې رابللې شوو خلقو ته دا ووايي چې دا روتی ما ستاسو دپاره کړې ده. ما خپل غویان او څاربه څاروی ستاسو دپاره حلال کړی دی، هر څه تيار دی، د واده روتی له راشی. ۵) خو هغوی يې هيڅ پرواه ونه کړه، يو خپل پتی ته لاړو او بل خپلې سوداگری پسې لاړو. ۶) او نورو د هغه نوکران ونيول، بې عزته يې کړل او وې وژل. ۷) بادشاه غصه شو، هغه د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د هغوی ښار يې وسوزولو. ۸) بيا هغه خپلو نوکرانو ته ووئيل، د واده روتی تياره ده خو کوم مېلمانه چې ما رابللی ؤو هغوی د دې عزت لائق نه ؤو. ۹) لویو لارو او چوکونو ته لاړ شئ او هر څوک چې بيا مومئ د روتی دعوت ورکړئ. ۱۰) نوکران بازار ته ووتل او ښه او بد ټول يې راوبلل او دغه شان د مېلمنو نه هال پک شو. ۱۱) خو څه وخت چې بادشاه راغلو چې مېلمانه ووينی نو هغه وکتل چې يو سړی د واده مناسبې جامې اچولې نه وې. ۱۲) بادشاه ورته ووئيل چې زما ملگریه، ته د واده د جامو نه بغېر دلته څنگه راغلي؟ هغه سره هيڅ جواب نه وو. ۱۳) نو بادشاه خپلو خادمانو ته ووئيل چې د ده لاس او پښې وټړئ او بهر په تياره کښې يې وغورزوي، هغه ځای چې ژړا او د غاښونو چيچل به په کښې وي. ۱۴) ځکه چې رابلل شوی خو پېر دی، خو غوره شوی لږ دی.“

د روم قيصر له ماليه ورکول

۱۵) بيا فريسيان لاړل او په خپلو کښې يې منصوبه جوړه کړه چې هغه څنگه په خپلو خبرو کښې راگېر کړو. ۱۶) هغوی خپل ځينې مريدان د هيروديوس د طرفدارانو سره

عیسیٰ له ورولبړل، هغوی ورته وویل چې، ”اُستاده، مونږ خبر یو چې ته یو رشتینے سرے یې او د هیچا طرفداری نه کوې، که هغه هر څوک هم وی، خو ته د خدای پاک د لارې تعلیم په رشتیا سره ورکوې. (۱۷) مونږ ته په دې حقله خپله فیصله راکړه چې ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قیصر له محصُول ورکړو او که نه؟“ (۱۸) خو عیسیٰ د هغوی په سازش پوهه وو او هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”اے منافقانو، تاسو ما ولې راکېروئ؟ (۱۹) تاسو ما ته د محصُول سکه وښایئ.“ هغوی د سپینو زرو یوه سکه ورته ورکړه. (۲۰) عیسیٰ تپوس وکړو چې، ”دا د چا تصویر دے او د چا نوم پرې لیکلے دے؟“ (۲۱) هغوی جواب ورکړو چې، ”د قیصر.“ هغه دوی ته وفرمائیل، ”څه چې د قیصر وی، هغه قیصر له او څه چې د خدای پاک وی، هغه خدای پاک له ورکوی.“ (۲۲) په دې جواب هغوی حق حېران شول او هغه یې پرېښودو او ترې روان شول.

د قیامت په حق کښې تپوس

(۲۳) هم په دغه ورځ ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه له راغلل او هغه نه یې دا تپوس وکړو چې، (۲۴) ”اُستاده، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې که د چا ورور مړ شی او ښځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پیدا کړی. (۲۵) نو اوس اووه وروڼه وو، وپومبې واده وکړو او بې اولاده مړ شو. د هغه اولاد نه وو، نو د هغه ښځه د هغه ورور ته پاتې شوه. (۲۶) دغه شان بیا دویم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه پورې ورسېده. (۲۷) آخر هغه ښځه هم مړه شوه. (۲۸) نو دا راته ووايه چې د قیامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره ټولو واده کړے وو؟“ (۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو په غلطه یئ ځکه چې نه خو تاسو په صحیفو پوهېږئ او نه د خدای پاک په قدرت خبر یئ. (۳۰) ځکه چې په قیامت کښې به ښځې او سړی یو بل سره واده نه کوی. هغوی به د آسمان د فرشتو په شان وی. (۳۱) خو د مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله تاسو د خدای پاک هغه قول نه

دے لوستلے چي خُداي په خپله فرمائيلى دى چي، ﴿٣٢﴾ ”زه د ابراهيم خُداي پاك، د اسحاق خُداي پاك او د يعقوب خُداي پاك يم.“ هغه د مرو خُداي پاك نه دے خو د ژوندو خُداي پاك دے. ﴿٣٣﴾ خلقو د هغه خبري واورېدلي او د هغه په تعليم حيران شول.

په شريعت كښي د ټولو نه لوي حكم

﴿٣٤﴾ فريسان چي په دې خبر شول چي عيسي د صدوقيانو خولي بندي كړي دى نو راغونډ شول. ﴿٣٥﴾ د هغوي يو عالم د آزمېښت دپاره دا تپوس وكړو، ﴿٣٦﴾ ”استاذه، په شريعت كښي د ټولو نه لوي حكم كوم يو دے؟“ ﴿٣٧﴾ هغه ورله جواب وركړو چي، ”د مالک خپل خُداي پاك سره په پوره زړه، په پوره ځان او په پوره عقل سره مينه ساتي. ﴿٣٨﴾ دا د ټولو نه لوي او اول حكم دے. ﴿٣٩﴾ او دوېم حكم هم په دې شان دے چي، د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه ساتي. ﴿٤٠﴾ د شريعت او د نبیانو د تعليم ټول بنياد په دې دواړو حكمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

﴿٤١﴾ عيسي د راجمع شوو فريسانو نه تپوس وكړو چي، ﴿٤٢﴾ ”تاسو د مسيح په حقله څه وايئ؟ هغه د چا زوي دے؟“ هغوي جواب وركړو چي، ”د داؤد زوي دے.“ ﴿٤٣﴾ هغه ورته وفرمائيل چي، ”داؤد بيا څنگه هغه ته د روح القدس په الهام كښي مالک وائي؟ ﴿٤٤﴾ ځكه چي هغه وائي، ”مالک زما مالک ته وفرمائيل چي زما بني لاس ته كښېنه، ترڅو چي زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه كړم.“ ﴿٤٥﴾ كه چرې داؤد ورته مالک وائي نو بيا هغه د داؤد زوي څنگه كېدے شي؟“ ﴿٤٦﴾ يو كس هم د هغه په جواب څه ونه وئيل او د دې ورځي نه پس هېچا هم د هغه نه د تپوس كولو همت ونه كړو.

د حضرت عیسیٰ د فریسیانو او د شرعی د عالمانو ملامته کول

۲۳ (۱) عیسیٰ بیا خپلو مریدانو او خلقو ته داسې خبرې وکړې چې (۲) ”د شرعی عالمان او فریسیان د موسیٰ په گدی ناست دی، (۳) نو هر څه چې دوی تاسو ته وائی هغه کوی د هغوی خبرو ته غور نیسی، خو د هغوی په شان کارونه مه کوی ځکه چې دوی وائی یو څه او کوی بل څه. (۴) دوی مذهبی درانه پیتی تری او د خلقو په اوږو پي باروی خو دا نه غواړی چې یو ته د اوچتولو دپاره خپله گوته هم وروړی. (۵) دوی چې هر څه کوی دا د خلقو د لیدو دپاره کوی. هغوی خپل تعویذونه غټ جوړوی او د خپلو چوغو زونډی لویوی. (۶) دوی په دعوت کبني خاص ځایونه خوښوی او په عبادتخانو کبني د مشری کُرسی، (۷) او په بازارونو کبني د عزت په سلامونو ډېر خوشحالیری چې د اُستاز په نامه یاد شی. (۸) خو تاسو ته دې څوک اُستاز ونه وائی ځکه چې ستاسو خو یو اُستاز شته او تاسو ټول وروپه یئ. (۹) په دې دُنیا کبني هیچا ته پلار مه وائی ځکه چې ستاسو خو یو پلار شته او هغه په آسمان کبني دے. (۱۰) او تاسو ته دې څوک اُستاز ونه وائی ځکه چې ستاسو یو اُستاز شته او هغه مسیح دے. (۱۱) په تاسو کبني دې د ټولو نه لوی ستاسو خادم وی. (۱۲) او هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړی شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړی، هغه به اوچت کړی شی.

د حضرت عیسیٰ په مُناقانو پابندی

(۱۳) - (۱۴) خو په تاسو دې افسوس وی، اے د شرعی عالمانو، فریسیانو ځکه چې سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده. اے مُناقانو، ځکه چې تاسو د آسمان د بادشاهی دروازی د خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نه په خپله په کبني ورننوځئ او نه ورته نور خلق پرېږدی. (۱۵) اے د شرعی عالمانو، فریسیانو، مُناقانو، ځکه چې تاسو په زمکه او سمندر سفر کوی د دې دپاره چې یو کس خپل دین ته راواړوئ او کله چې هغه راواړوئ نو تاسو هغه د خپل ځان نه دوه چنده دوزخی جوړ کړئ لکه څنگه چې تاسو یئ. (۱۶)

اے ڀندو لارڀنودونکو، په تاسو دې افسوس وي، ځکه چې تاسو وايئ چې که څوک د
 خدائ په کور قسم وخورى نو دا څه خبره نه ده، خو که چرته يو کس د هغه په سرو
 زرو قسم وخورى، نو هغه د خپل قسم پابند دى. (۱۷) اے ڀندو کم عقلو، په دې دواړو
 کښې کوم څيز اهم دى، سره زر او که د خدائ کور چې سره زر هم پاکوى؟ (۱۸) يا
 تاسو دا وايئ که څوک په قربان گاه قسم وخورى نو هيڅ خبره نه ده، خو که څوک د
 قربان گاه په شکرانې قسم وخورى نو هغه به پابند وي. (۱۹) اے ڀندو، کوم څيز زيات
 اهم دى، شکرانه که هغه قربان گاه چې شکرانه هم پاکوى؟ (۲۰) نو هرکله چې څوک په
 قربان گاه قسم خورى نو هغه په قربان گاه او د هغې په شکرانو دواړو قسم خورى. (۲۱)
 څوک چې د خدائ په کور قسم خورى، نو هغه په هغه او څوک چې هلته اوسى، په
 دواړو قسم خورى. (۲۲) او څوک چې په آسمان قسم خورى نو دا داسې دى لکه چې
 هغه د خدائ پاک په تخت او د خدائ په ذات باندې قسم خورى. (۲۳) اے د شرعي
 عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو خو د پودينې د کارو او د زېرې
 لسمه حصه ورکوى خو د شريعت معتبرې خبرې لکه انصاف، رحم او وفادارى مو
 پرېښي ده. په اصل کښې په کار دا وو چې تاسو په دې هم عمل کولى او هغه مو هم نه
 پرېښودلې. (۲۴) اے ڀندو لارڀنودونکو، تاسو خو اوبه د ماشي دپاره چان کوى خو
 اوبن لوار تېروئ. (۲۵) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس. تاسو
 خو د کنډول او رکبې بهر مخ وينئ خو دننه مو هغه د لوت او د خود غرضي د مال نه
 پک کړى وي. (۲۶) اے ڀندو فريسيانو، اول د دننه نه کنډول او رکبې وينئ، نو بهر نه
 به هم وينلې شى. (۲۷) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس.
 ستاسو مثال د هغه قبرونو دى چې بهر سپين کړى او بنائسته بنکاري خو دننه د مرو د
 هيوکو او د نورې گندگي نه پک وي. (۲۸) دغه حال ستاسو هم دى، په ظاهره خو تاسو
 صادقان بنکاري، خو د دننه د منافقت او بې شرعي کارونو نه پک يئ.

د حضرت عیسیٰ پېشگوئی د مُناقانو د سزا په حقله

۲۹) اے د شرعی عالمانو، فریسیانو، مُناقانو، په تاسو افسوس چې تاسو د نبیانو زیارتونه جوړوئ او د صادقانو قبرونه سینگاروئ (۳۰) او دا وایئ چې که چرې مونږ د خپل پلار نیکه په زمانه کبې ژوندی وې نو د نبیانو په قتلولو کبې به شریک شوی نه و. (۳۱) دغسې تاسو په ځان گواهی کوئ چې تاسو د هغو خلقو زامن یئ چا چې نبیان وژلی و. (۳۲) نو ځی او د خپل پلار نیکه نیمگرې کنډول ډک کړئ. (۳۳) اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنگه خلاص شی؟ (۳۴) ځکه زه تاسو ته نبیان، هوبنیاران او د خدای پاک د لارې عالمان درلېرم نو په تاسو کبې به ځینی مره کړی، ځینی به په سولی کړی او ځینی به په خپلو عبادتخانو کبې په کوږو ووهی او د یو ښار نه به یې بل ښار ته وشړی. (۳۵) دغه شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توی شوی وینې ذمه واری ستاسو په غاړه وی، د بېگناه هابیل نه د برکیاه د زوی زکریاه تر وینې پورې، څوک چې تاسو د خدای د کور او قربانگاه په مینځ کبې مړ کړو. (۳۶) زه تاسو ته رښتیا وایم، چې دې پیری ته به د دې ټولو سزا ملاویری.

د حضرت عیسیٰ یروشلم دپاره خفگان کول

۳۷) اے یروشلمه، اے د یروشلم ښاری چې ته نبیان وژني او رسولان سنگساروی کوم چې تا ته رالېرلې شوی دی. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرگه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوی، خو تا دا نه غوښتل. (۳۸) او اوس وگوره، هغه دے ستاسو کور خوشے او شار پاتې کیږی. (۳۹) خو بېشکه زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغه وخته ما ونه وینئ ترڅو چې دا ونه وایئ چې، مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځی.

د حضرت عیسیٰ د خدای د کور د بریادۍ پېشگوټی

۲۴ (۱) عیسیٰ د خدای د کور نه په وتو وو چې مریدان یې ورنزدې شو او د خدای د کور عمارت یې ورته په گوته کړو. (۲) هغه ورته وفرمائیل چې، ”دې ټولو آبادو ته وگورئ، زه تاسو ته رښتیا وایم چې دلته به یو کانی هم د بل د پاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولې شی.“

د مشکلاتو شروع کېدل

(۳) څه وخت چې عیسیٰ د زیتونو په غره ناست وو نو مریدان یې ورغلل چې د هغه سره په پرده کښې خبرې وکړی. هغوی ووئیل، ”مونږ ته دا وښایه چې دا هر څه به کله وشي او ستا د راتلو او د قیامت د ورځې نښه به څه وی؟“ (۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړی. (۵) ځکه چې پېر به زما په نوم راشي او دعویٰ به کوی چې زه مسیح یم، او پېر خلق به بې لارې کړی. (۶) داسې وخت به راشي چې تاسو به په خپل خواوشا کښې د جنگونو چغې او سورې او د جنگونو خبر به اورئ، خو گورئ تاسو مه وار خطا کېږئ ځکه چې داسې څیزونه به ضرور پېښېږي خو آخر وخت به لانه وی راغلی. (۷) قومونه به د قومونو سره په جنگ وی، بادشاهي به د بادشاهي سره، په پېرو ځایونو کښې به زلزلې او قحطونه راځي. (۸) خو دا ټولې خبرې به لکه د لنگون د دردونو د شروع کېدو په شان وی. (۹) تاسو به بیا د تنګسیا او د مرګ دپاره حواله شی او ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی. (۱۰) په دغه وخت کښې به پېر تیندک وخورئ او د یو بل مڅبري به کوی او د یو بل سره به کینه کوی. (۱۱) پېر دروغژن نبیان به راپورته شی او پېر خلق به بې لارې کړی. (۱۲) او چې بې شرعي کارونه زیات شی نو د خلقو به د یو بل سره مینه ختمه شی. (۱۳) خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. (۱۴) او په ټوله دنیا کښې به د بادشاهي زېرې خور شی او د ټولو قومونو دپاره به گواهی شی او بیا به قیامت وی.

١٥ یوه ورغ راتلونکی ده هر کله چې تاسو د دانیال د پیشگویی په مطابق په مقدس خائ کبني هغه پليت بُت چې تباهی راوی ولاړ ووينئ، (لوستونکی دې پرې پوهه شی) ١٦ نو هغه څوک چې په یهودیه کبني دی غرونو ته دې وتبستی. ١٧ که څوک د چت د پاسه وی هغه دې د سامان اوچتولو دپاره بشکته نه راکوزیږی. ١٨ او څوک چې په پتو کبني وی هغه دې د خپلې جوغې راخستلو دپاره نه واپس کیږی. ١٩ افسوس دې په هغه بنځو چې په دغه ورځو کبني اُمیدوارې وی او په هغوی چې بچو له سینه ورکوی. ٢٠ دُعا کوئ چې ستاسو تېبسته نه خو په ژمی کبني او نه د سبت په ورغ راشی. ٢١ ځکه چې هغه به د لوی مصیبت ورغ وی. داسې وخت د دُنیا د شروع نه تر اوسه لا نه دې راغلې او نه به بیا چرته راشی. ٢٢ که هغه د تکلیف ورځې لنډې کړې شوې نه وې نو هیڅ یو بشر به هم بچ شوې نه وې، خو د خدای پاک د غوره شوو د خاطره به هغه ورځې لنډې کړې شی. ٢٣ او که بیا تاسو ته په دغه وخت کبني څوک دا ووائی چې وگورئ مسیح دلته دې یا هلته دې، نو باور پرې مه کوئ. ٢٤ دروغژن مسیحیان او دروغژن نییان به رابنکاره شی او لوی معجزې او نبی به بنکاره کوی، او که ممکن وی نو غوره شوی خلق به بې لارې کړی. ٢٥ گورئ، ما تاسو د دې د کېدو نه مخکبني خبردار کړئ. ٢٦ که هغوی تاسو ته ووائی چې هغه هلته په بیابان کبني دې نو هغه پسي بهر مه ځی، او که هغوی ووائی چې هغه دننه په کوټه کبني دې نو باور پرې مه کوئ. ٢٧ لکه څنگه چې برېښنا د مشرق نه تر مغرب پورې رسی دغه شان به د ابن آدم راتلل وی. ٢٨ چرته چې مرداره وی هلته به ټپوسان راتولیري.

د ابن آدم دوباره راتلل

٢٩ او هر کله چې د دغه ورځو تنگسیا تیره شی نو ”سمدستی به نمر تور شی او د سپورمی رڼا به ورکه شی، ستوری به د آسمان نه راپرپوځی او آسمانی طاقتونه به

ولپزولے شی. (۳۰) بیا به په آسمان کښې د ابن آدم د راتلو نښه ښکاره شی، د دُنیا ټول قومونه به ژړا انگولا کوی او هغوی به ابن آدم ووینی چې د آسمان په ورځو کښې به د قدرت او د پیرې لویې سره راځی. (۳۱) او هغه به خپلې فرښتې د بیگل په لوی آواز سره راولپری او هغوی به د څلورو طرفونو نه، یعنی د آسمان د یو سر نه تر بله سره، غوره شوی خلق راتول کړی.

د اینځر د ونې مثال

(۳۲) د اینځر د ونې نه سبق واخلي. هر کله چې د هغې نازکې خانگې غوتې ونیسی او پانې وکړی نو تاسو پوهه شی چې اوږې په راتلو دے. (۳۳) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې ووینی نو تاسو پوهه شی چې هغه نزدې دے او په دروازه کښې ولاړ دے. (۳۴) زه تاسو ته دا وایم چې دا موجوده پیری به تر هغې ختمه نه شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه شی. (۳۵) زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې فنا نه شی.

نامعلومه ورځ او وخت

(۳۶) خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نه خو د آسمان فرښتو ته پته شته او نه زوی ته، خو یو پلار پرې خبر دے. (۳۷) لکه څنگه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وشی. (۳۸) په هغه ورځو کښې چې د سېلاب د راتلو نه اول وُو هغوی خوړل، څښل، ودونه یې کول او ودونه یې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په کشتی کښې ننوتلو. (۳۹) او دوی تر هغې هیڅ خبر نه وُو ترڅو چې سېلاب رانه غلو او دوی یې لاهو نه کړل. دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وی. (۴۰) نو هغه وخت به دوه کسان په پتی کښې وی، یو به بوتلې شی او بل به پرېښودلې شی. (۴۱) دوه ښځې به مېچن کوی، یوه به بوتلې شی او بله به پرېښودلې شی. (۴۲) نو بیا تاسو بېدار اوسئ، ځکه چې تاسو په دې نه یئ خبر چې مالک به په کومه ورځ راځی. (۴۳) خو یاد

ساتي، كه د كور مالک خبر وي چې غل به د شپې په كوم وخت كښې راځي نو هغه به بېدار وي او خپل كور به يې كنډر كېدو ته پرېښي نه وو. (۴۴) نو بيا تاسو هم تيار اوسئ ځكه چې ابن آدم به په داسې وخت كښې راځي چې ستاسو به په خيال خاطر كښې هم نه وي.

وفادار يا بې وفا نوكر

(۴۵) نو بيا وفادار او خيال ساتونكې نوكر څوك دے؟ هغه څوك چا ته چې مالک د كور اختيار وركړې وي چې د كور د نورو نوكرانو خيال ساتي او هغوي له مناسب خوراك وركوي. (۴۶) بختور دے هغه نوكر چې د مالک د راتلو په وخت په خپل كار آخته وي. (۴۷) زه تاسو ته رښتيا وایم چې مالک به ده له د خپل ټول مال واک اختيار وركړي. (۴۸) خو كه هغه بد نوكر د خپل ځان سره داسې ووائی چې، بويه چې زما مالک راځي، (۴۹) او بيا د نورو نوكرانو په وهلو لاس پورې كړي او په خوړلو او څښلو آخته وي او په نشه كښې وي، (۵۰) نو مالک به يې په داسې ورځ راشي چې د ده په خيال خاطر كښې به نه وي او په داسې وخت به راشي چې هغه به خبر هم نه وي، (۵۱) نو هغه به يې په وهلو تك شين كړي او دغه شان به يې په منافقانو كښې شامل كړي. چرته چې به ژړا او د غابونو چيچل وي.

د لسو پېغلو مثال

۲۵ (۱) ”په هغه وخت به د آسمان بادشاهي د لسو پېغلو په شان وي چا چې مشعلونه واخستل چې د واده د زلمي استقبال له وروځي. (۲) پينځه كم عقلي وي او پينځه هوبسيارې. (۳) هرکله چې كم عقلو مشعلونه پورته كړل نو د ځان سره يې تېل وانه خستل. (۴) خو هغه هوبسيارو د ځان سره د تېلو كوپي هم واخستلي. (۵) كله چې د

واده زلمے په راتلو کښې ایسار شو نو هغوی ټولو له خوب ورغلو او اوډې شوې. (۶)
 خو په نیمه شپه کښې چغې شوې، وگورئ د واده زلمے راغلو. راشئ چې وې گورئ.
 (۷) بیا ټولې پېغلې راپاڅېدلې او خپل مشعلونه یې سم کړل. (۸) کم عقلو هوبنیارو ته
 ووئیل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زمونږ مشعلونه مری. (۹) هغوی
 ورته ووئیل چې مونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشي، ښه به دا وی چې
 تاسو دوکان ته لاړې شی او ځان له تېل واخلي. (۱۰) څه وخت چې هغوی تېلو پسې تللې
 وې نو د واده زلمے راغلو. کومې پېغلې چې تیارې وې هغوی ورسره د واده مېلمستیا ته
 ورننوتې او ور بند شو. (۱۱) او بیا هغه نورې پینځه هم واپس راغلې او چغې یې کړې،
 مالکه، مالکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. (۱۲) خو هغه ورته جواب ورکړو، خبره دا ده
 چې زه تاسو نه پېژنم. (۱۳) ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هیڅ
 پته نشته.

د درېو نوکرانو مثال

(۱۴) بیا د آسمان د بادشاهی مثال د هغه سړی په شان دے څوک چې په سفر تلو او
 نوکران یې راوېلل او خپل مال یې ورته وسپارلو. (۱۵) یو له یې د ساتلو دپاره د سرو زرو
 پینځه تیلی ورکړې، دویم له یې دوه او درېم له یې یوه، هر یو له یې د خپل قابلیت په
 مطابق ورکړې، بیا هغه د ملک نه روان شو. (۱۶) چا ته چې پینځه تیلی ورکړې شوې
 وې هغه سمدستی لاړو او سوداگری یې پرې شروع کړه او پینځه تیلی یې پرې نورې
 وگټلې. (۱۷) او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تیلی ورکړې شوې وې هغه دوه نورې
 وگټلې. (۱۸) خو چا له چې یوه تیلی ورکړې شوې وه هغه لاړو او په زمکه کښې یې کنده
 وکنستله او د مالک هغه پېسې یې په کښې ښخې کړلې. (۱۹) ډېره موده پس د هغوی
 مالک واپس راغلو او د هغوی نه یې حساب وغوښتو. (۲۰) چا له چې یې د سرو زرو
 پینځه تیلی ورکړې وې، هغه راغلو او پینځه نورې یې ورسره کښودې او ورته یې ووئیل
 چې گوره مالکه، تا ما له پینځه تیلی راکړې وې، ما ورسره پینځه نورې وگټلې. (۲۱)

مالڪ وئيل، شاباش زما اعتباري او ايمانداره نوكره، تا په لږ څه كښي ځان اعتباري ثابت كړو، اوس به زه تا د پېر څه اختيارمند كړم. راشه او د خپل مالڪ په خوشحالي كښي شريك شه. (۲۲) بيا د دوو تيلو هغه كس راغلو او وې وئيل، مالڪه، تا ما ته دوه تيلي سپارلې وې، گوره، ما ورسره دوه نورې وگټلې. (۲۳) مالڪ ورته وئيل، شاباش، زما اعتباري او ايمانداره نوكره. تا په لږ څه كښي ځان اعتباري ثابت كړو، اوس به زه تا د پېر څه اختيارمند كړم. راشه او د خپل مالڪ په خوشحالي كښي شريك شه. (۲۴) بيا هغه څوك راغلو چا ته چې يوه تيلي وركړې شوې وه او وې وئيل، مالڪه، ما ته پته وه چې ته يو سخت سرې يې، ته يې هلته رېبې چرته چې دې كړلې نه وي، او هلته يې راټولوې چرته چې دې تخم نوستلې نه وي. (۲۵) نو زه وپرېدلېم، ځكه لارم او ستا سره زر مې په زمكه كښي ښخ كړل. گوره څه چې ستا ووهه دا دي. (۲۶) مالڪ ورته وئيل، اې بدكاره نوكره، تا ته معلومه وه چې زه يې هلته رېبم چرته چې مې كړلې نه وي او هلته يې راټولوم چرته چې مې تخم نوستلې نه وي؟ (۲۷) نو بيا تا ته پكار ووه چې زما پېسې دې صرافانو له وركړې وې، نو په واپسي به ما هغه مال د گټې سره حاصل كړې وو. (۲۸) هغه ووي چې د ده نه د سرو زرو هغه تيلي واخلي او د لسو تيلو والا له يې وركړي. (۲۹) ځكه چې د چا سره چې څه وي هغه ته به نور هم وركړې شي تر هغې چې څه ترې سېوا هم شي، خو د چا سره چې څه نه وي هغه نه به هغه څه هم واخستلې شي چې ورسره وي. (۳۰) نو دا بې كاره نوكر تيارې ته وغورزوئ، چرته به چې د ژړا او د غاښونو چيچل وي.

د قومونو عدالت

(۳۱) هر كله چې ابن آدم په پوره شان سره راشي او ټولې فرېښتې ورسره وي، هغه به بيا په لويې سره په خپل آسماني تخت كښېښي. (۳۲) او ټول قومونه به د هغه په وړاندې راجمع كړې شي هغه به خلق په دوو ډلو كښي جدا كړي لكه څنگه چې شپونكې گډې

د چپلو نه جدا کوی. (۳۳) او هغه به گډې ښی لاس ته او چپلی گس لاس ته کړی. (۳۴)

بیا به بادشاه د ښی لاس خلقو ته ووائی چې رائي زما د پلار بختورو خلقو، د بادشاهی وارثان شی چې د دنیا د پېدايښت راسې تاسو له جوړه شوې وه په هغې کښې وړ داخل شی. (۳۵) کله چې زه اوږې وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې تږې وم د څښلو دپاره مو اوبه راکړې، او چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، (۳۶) او چې برېښ وم نو تاسو په جامو پټ کړم، کله چې زه ناجوړه وم نو تاسو زما خیال وساتلو او چې په جیل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلی. (۳۷) نو صادقان به جواب ورکړی، مالک، دا کله ؤو چې مونږ ته اوږې ولیدلې او خوراک مو درکړو، یا تږې وې او د څښلو دپاره مو اوبه درکړې، (۳۸) او یا مسافر وې او کور ته مو دننه کړې، برېښ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟ (۳۹) مونږ ته کله ناروغه یا په قېد کښې لیدلې وې او ملاقات له دې درغلی ؤو؟ (۴۰) خو بادشاه به جواب ورکړی، زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما په وړو کښې د عاجز نه عاجز یو کس سره هم چې څه کړی دی نو زما دپاره مو کړی دی. (۴۱) بیا به هغه هغوی ته ووائی، څوک چې به د هغه گس لاس ته وی، اې لعنتیانو، زما د سترگو نه اخوا شی او هغه تل ابدی اور ته لاړ شی چې د شېطان او د هغه د فرښتو دپاره تیار شوې دې. (۴۲) کله چې زه اوږې وم تاسو ما له خوراک رانه کړو، او چې تږې وم د څښلو دپاره مو اوبه رانه کړې، (۴۳) او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نه کړم، چې برېښ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې رانه کړې، او کله چې زه ناروغه او جیل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانه غلی. (۴۴) او هغوی به هم په جواب کښې ووائی، مالک، دا کله مونږ ته په لوږه، تنده، مسافر، برېښ، ناروغه یا په جیل کښې لیدلې یې او ستاسو خدمت مو نه دې کړې؟ (۴۵) نو هغه ورته جواب ورکړو، زه تاسو ته رښتیا وایم، کله چې تاسو د دوی نه د یو کس سره هم مدد نه دې کړې، نو دا تاسو ما سره مدد نه دې کړې. (۴۶) نو بیا به هغوی ابدی عذاب ته ولېږلې شی، خو صادقان به د تل ژوندون حاصل کړی.

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۶ ۱) کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو مریدانو ته یې وفرمائیل،
۲) ”تاسو خبر یئ چې دوه ورځې پس به د فسح اختر وی، او ابن آدم به په سولی کولو
ته وسپارلے شی.“ ۳) بیا مشران امامان او د قوم مشران د مشر امام کائفس په محل
کښې جرگه شول. ۴) او هلته هغوی دا سازش کولو چې عیسیٰ په پټه ونیسو او مړ یې
کړو. ۵) خو هغوی ووئیل چې، ”دا دې د اختر په ورځ نه وی، گڼې په خلقو کښې به
بلوا جوړه شی.“

د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

۶) کله چې عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیت عنیا کښې وو، ۷) یوه ښځه
راغله چې د مرمرو په عطردان کښې ورسره قیمتی خوشبویه عطر ؤو، او څنگه چې هغه
خوراک ته کښېناستو هغې ورله په سر عطر واچول. ۸) مریدانو چې دا ولیدل نو خفه
شول. هغوی ووئیل، ”دا دې ولې ضائع کړل؟“ ۹) دا خو به په ډېرو پېسو خرڅ شوې
وے او پېسې به یې د چا غریبانانو په کار راغلې وے.“ ۱۰) عیسیٰ په دې خبر وو او
هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو دا ښځه ولې تنگوي؟ هغې ما سره ډېر ښه کړی دی.
۱۱) ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زه به د سره تل نه یم. ۱۲) هغې
چې دا عطر زما په بدن واچول نو زه یې د ښخولو دپاره تیار کړم. ۱۳) زه تاسو ته رښتیا
وایم چې هر چرته چې په دنیا کښې دا زېرے خورېږی نو څه چې هغې وکړل نو دا به هم
په دې یادېږی.“

د یهوداه اسکریوتی مځبري

۱۴) نو بیا یهوداه اسکریوتی چې په هغه دولسو مریدانو کښې یو وو، مشرانو امامانو له

لاړو، ۱۵ او ورته یې وویل، ”که زه په عیسی جاسوسی وکړم نو تاسو به ما له څه راکړئ؟“ نو هغوی ورله دېرش د سپینو زرو سیکې ورکړې. ۱۶ د هغه وخت نه پس هغه د مخبري د موقعي په تلاش کښې وو.

مریدانو سره فسح خوړل

۱۷ د پتیرې روتی د اختر په اوله ورځ عیسی له مریدان راغلل او وې وئیل چې، ”ستا کوم څای خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړو؟“ ۱۸ هغه ورله جواب ورکړو چې، ”په ښار کښې فلانی سړی له ورشئ او ورته ووايئ چې اُستاز وائی چې زما مقرر وخت رانزدې دے، زه به د مریدانو سره ستا په کور کښې د فسح اختر کوم.“ ۱۹ مریدانو د عیسی د وینا په مطابق کار وکړو او هلته یې د فسح خوراک تیار کړو. ۲۰ کله چې ماښام شو عیسی هغه دولسو مریدانو سره کښېناستو. ۲۱ او د روتی په وخت هغه ورته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی.“ ۲۲ هغوی ورته نمبر په نمبر پېر په پرېشانی سره وویل، ”مالکه زه خو به نه یم؟“ ۲۳ هغه جواب ورکړو، ”چا چې زما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کړو هغه به په ما مُخبری کوی. ۲۴ د ابن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څه راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په ابن آدم جاسوسی کوی. که هغه سرې پیدا شوې نه وې نو د هغه په حق کښې به دا پېره ښه وه.“ ۲۵ بیا یهوداه، څوک چې مُخبر وو ورته وویل، ”مالکه زه خو به نه یم؟“ عیسی جواب ورکړو چې، ”دا ستا وینا ده.“

عشاء ربانی

۲۶ د خوراک په وخت عیسی یوه روتی راواخسته، شکر یې پرې وکړو او ما ته یې کړه. په مریدانو یې ویشله او وې فرمائیل، ”دا واخلي، وې خورئ، دا زما بدن دے.“ ۲۷ بیا

هغه د ميو يوه پيالي راواخسته، د خدائ پاک شکر يې پرې وويستو او په دې وينا سره يې هغوی له ورکړه چې، ”د دې نه ټول وڅښئ. (٢٨) دا زما وينه ده چې د خدائ پاک او د انسانانو تر مينځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو د گناهونو د معافۍ دپاره تويږي. (٢٩) زه تاسو ته دا وایم چې د انگور ورس به زه بيا تر هغې ورځې پورې ونه څښم ترڅو چې زه يې د خپل پلار په بادشاهۍ کښې تاسو سره تازه ونه څښم.“ (٣٠) د حمد وئيلو نه پس دوی د زيتونو غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په حقله پېشگوئي

(٣١) بيا عيسی دوی ته وفرمائيل چې، ”تاسو ټول به نن شپه زما په وجه تيندک وخورئ، ځکه چې دا ليکلې شوی دی چې، ”زه به شپون ووهم، او گډې به يې خورې ورې شي.“ (٣٢) خو هر کله چې زه بيا پاڅولې شم نو زه به ستاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم.“ (٣٣) پطروس جواب ورکړو، ”ستا په وجه که بل هر يو هم تيندک وخورئ، خو زه به هيچرې تيندک ونه خورم.“ (٣٤) عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”زه تا ته رښتيا وایم چې ته به نن شپه د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انکاری شي.“ (٣٥) پطروس ورته وويل، ”که زه تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې انکاری نه شم.“ او ټولو مريدانو هم داسې اقرار وکړو.

د گيتسمنی په باغ کښې دُعا کول

(٣٦) نو بيا عيسی سره د مريدانو گيتسمنی نومې ځای ته لاړو او هلته يې هغوی ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې زه دُعا کوم تاسو دلته کښېښئ.“ (٣٧) هغه پطروس او د زبدي زامن د ځان سره کړل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانی پرې راغله. (٣٨) او هغوی ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړه د غمه چوی، دلته ایسار شی او ما سره بيدار اوسئ.“ (٣٩) هغه يو څو قدمه لاړو، پرمخې پرېوتو او دا دُعا يې وکړه چې، ”اے زما پلاره، که کېدې شي

نو دا د تکلیف پیاله زما نه اخوا کړه، زما مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی. (۴۰) بیا دے مریدانو له راغلو نو هغوی یې اوده و موندل نو هغه پطروس ته وفرمائیل، ”ولې تاسو ما سره یوه گینته قدرې هم بیدار نه شوئ پاتې کېدے؟ (۴۱) بیدار شی، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نه شی. ځکه چې روح خو تیار دے خو بدن کمزور دے. (۴۲) هغه په دوېم ځل لاړو او دُعا یې وغوښته چې، ”اے زما پلاره، که چېرې دا د تکلیف پیاله زما د څښلو نه بغېر اخوا کېدے نه شی، نو ستا رضا دې وشي.“ (۴۳) چې یو ځل بیا هغه واپس راغلو نو هغوی یې اوده و موندل ځکه چې د هغوی سترگې درنې شوې وې. (۴۴) بیا هغه هغوی پرېښودل او لاړو او په درېم ځل یې دُعا وغوښتله او هغه مخکښې خبرې یې بیا وکړلې. (۴۵) بیا هغه مریدانو له راغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”ولې تاسو لا هغه شان اوده یی، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې ابن آدم به د گناهکارانو لاسونو ته حواله شی. (۴۶) پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مځبر نزدې راغلے دے.“

د حضرت عیسیٰ مځبرې او نیول

(۴۷) عیسیٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستی یهوداه چې په دولسو مریدانو کېنې یو وو، هغه او پېر خلق چې توري او کوتکی ورسره وې راښکاره شول هغوی مشرانو امامانو، د شرعي عالمانو او اولسی مشرانو رالېرلی و. (۴۸) جاسوس هغوی ته دا نښه ښولې وه، ”څوک چې زه ښکل کړم هم هغه دے، وې نیسئ.“ (۴۹) نو هغه سمدستی ورواندې شو، وې وئیل چې، ”استاذه سلام.“ او ښکل یې کړو. (۵۰) عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”ملگریه، ته چې څه کول غواړې کوه.“ بیا هغوی راوړاندې شول، عیسیٰ یې راټینگ کړو او وې نیولو. (۵۱) په هغه وخت کېنې د عیسیٰ په ملگرو کېنې یو توري ته لاس کړو او راوې ویستله او د مشر امام په غلام یې گزار وکړو او د هغه غوږ یې پرې کړو. (۵۲) خو عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”خپله توره په تیکي کېنې کېږده. څوک چې توره چلوی په توره مری. (۵۳) ولې ته په دې نه پوهېږې چې زه د خپل پلار نه مدد وغواړم او هغه به په دې

ساعت زما د مدد دپاره د فرښتو د دولسو لښکرو نه زیات راولپړی؟ (۵۴) نو بیا د صحیفو دا وینا به څنگه تر سره کيږي چې په کښې وئیلې شوی دی چې دا به ضرور کيږي؟“ (۵۵) هم په دغه وخت عیسیٰ هغه خلقو ته وفرمائیل چې، ”ولې تاسو ما ډاکو گڼئ چې د تورو او کوتکو سره زما په نیولو پسې راغلی یی څه؟ زه هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کښې وم او تعلیم مې درکولو خو تاسو ما له لاس نه راوړلو. (۵۶) خو دا هر څه هم ځکه وشول چې د نبیانو صحیفې پوره شی.“ نو بیا ټولو مریدانو هغه یواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرگې په وړاندې پېښی

(۵۷) عیسیٰ نیولې ترلې د مشر امام کائفس کور ته بوتلې شو چرته چې د شرعې عالمان او مشران راټول وو. (۵۸) پطروس ورپسې په څه فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله چې د مشر امام د کور صحن ته ورسېدو، نو نبغ ورغلو او هلته هغه د سپاهیانو سره کښېناستو چې د دې هر څه انجام ووينی. (۵۹) مشرانو امامانو او ټولې جرگې دا کوشش وکړو چې د عیسیٰ په خلاف داسې څه گواهی پیدا کړي چې د مرگ حکم پرې وکړي. (۶۰) خو داسې گواهی یې پیدا نه کړې شوه، سره د دې چې ډېر کسان د دروغو گواهی دپاره راولاندې شوی وو. آخر دوو سړو دا گواهی وکړه چې، (۶۱) ”ده فرمائیلی وو چې زه د خدای پاک کور نړولې شم او په درېو ورځو کښې یې بیا آبادولې شم.“ (۶۲) په دې مشر امام پاڅېدو او عیسیٰ ته یې وویل چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟ دا الزامونه د څه دی چې هغوی ستا خلاف گواهی ورکوي؟“ (۶۳) خو عیسیٰ چپ پاتې شو. نو بیا مشر امام وویل چې، ”زه د ژوندی خدای پاک قسم درکوم چې ووايه، ته په رښتیا مسیح، د خدای پاک زوی یې که نه؟“ (۶۴) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”دا ستا وینا ده، خو زه تاسو ته دا وایم چې د نن نه پس به تاسو ابن آدم د خدای پاک بنی لاس ته ناست او د آسمان په ورځو کښې په راتلو ووينی.“ (۶۵) په دې وینا مشر امام خپله چوغه وشلوله او وې وئیل چې، ”دې خو کفر وائی. د دې گستاخی نه پس هم د نورو گواهانو

حاجت شته څه؟ تاسو په خپله دا کفر واورېدو. (٦٤) ستاسو فېصله څه ده؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”دے مجرم دے او د قتلولو جوگه دے.“ (٦٧) بیا هغوی د هغه په مخ وټوکل او په سوکونو یې وهلو او ځینو په څپېرو وهلو، (٦٨) او وئیل یې، ”اے مسیح، که تہ په رښتیا نبی یې نو دا راته ووايه چې چا وهلې.“

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه منکرېدل

(٦٩) نو په دې دوران کېښې پطروس بهر په صحن کېښې ناست وو چې یوه وینځه ورغله او ورته یې ووئیل، ”تہ خو هم د عیسیٰ گللی سره وې.“ (٧٠) خو پطروس د ټولو په مخکېښې منکر شو او وې وئیل چې، ”زه نه پوهېرم، چې دا تاسو څه وایئ؟“ (٧١) بیا هغه د پېوډی په لور روان شو او هلته یوې بلې وینځې چې هغه ولیدو نو موجودو خلقو ته یې ووئیل چې، ”دا سرے هم د عیسیٰ ناصری سره وو.“ (٧٢) یو ځل بیا هغه منکر شو او په قسمونو شو چې، ”زه دا سرے نه پېژنم.“ (٧٣) لږه شېبه وروستو د ولاړو کسانو نه یو څو کسان راغلل او پطروس ته یې ووئیل چې، ”بې شکه تہ د هغوی نه یو یې ځکه چې ستا د لهجې نه دا پته لگی.“ (٧٤) په دې هغه په بدو ردو سر شو او قسمونه یې وخوړل چې، ”زه دا سرے نه پېژنم.“ په دغه وخت کېښې چرگ بانگ ووئیلو. (٧٥) او پطروس ته د عیسیٰ هغه خبره رایاده شوه چې فرمائیلى یې وې چې، ”د چرگ د بانگ نه مخکېښې به تہ زما نه درې ځله انکاری شې.“ هغه بهر ووتو او په چغو چغو یې وژړل.

د حضرت عیسیٰ پیلطوس له بوتل

٢٧ (١) چې سبا شو نو مشران امان او د قوم مشران راټول شول او دا منصوبه یې جوړه کړه چې عیسیٰ به څنگه وژنو. (٢) بیا یې هغه وټپلو او روان یې کړو او رومی گورنر پیلطوس ته یې حواله کړو.

د يهوداه اِسکريوتی خودکشی کول

٣) کله چې يهوداه مُخبر ته پته ولگېده چې په عيسی باندې جرم ثابت شوې دے نو هغه پنبېمانه شو او هغه د سپينو زرو دېرش سيکې يې مشرانو اِمامانو او قومی مشرانو ته واپس کړې. ٤) هغه وويل، ”ما گناه کړې ده چې يو بې گناه سپری ته د مرگ سزا ملاو شوې ده.“ خو هغوی وويل چې، ”زمونږ پرې څه؟ تۀ پوهه شه او ستا کار پوهه شه.“ ٥) نو هغه بيا د سپينو زرو سيکې د خدای په کور کښې په زمکه وغورزولې او د هغوی نه روان شو، او خپل ځان يې پانسی کړو. ٦) مشرانو اِمامانو د سپينو زرو سيکې راوچتې کړې او وې وويل چې، ”دا سيکې د خدای د کور په خزانه کښې اچول روا نه دی ځکه چې دا د قتل قيمت دے.“ ٧) نو صلاح يې وکړه او د کلال زمکه يې پرې واخسته چې د مسافرو قبرستان پرې جوړ کړی. ٨) تر نن ورځې پورې هغه زمکه د خون په پتی يادېږی. ٩) دغه شان د یرمياہ نبی پېشگوئی تر سره شوه چې، ”هغوی دېرش د سپينو زرو سيکې واخستلې چې هغه په بنی اسرائيلو کښې د سر قيمت وو، ١٠) او هغه د سپينو زرو سيکې يې د کلال په زمکه ورکړې، لکه چې مالک ما ته حکم راکړے دے.“

د پيلاطوس د حضرت عيسی نه تپوسونه

١١) بيا يې عيسی گورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو نو گورنر ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تۀ د يهوديانو بادشاه يې څه؟“ عيسی وفرمائيل چې، ”دا ستا وينا ده.“ ١٢) او کوم اِزام چې په هغه باندې مشرانو اِمامانو او اولسی مشرانو لگولے وو د هغې يې هيڅ جواب ورنه کړو. ١٣) بيا پيلاطوس ورته وويل چې، ”ولې تۀ دا ټولې گواهي چې ستا په خلاف کيږی نه اورې څه؟“ ١٤) خو هغه په جواب کښې د يو ټکی نه هم اِنکار ونه کړو او گورنر په دې ډېر حېران شو.

د حضرت عیسیٰ د مرگ سزا

١٥) د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به یې یو قېدی آزادولو.

١٦) په دغه وخت کښې برابا نومې یو بدنام سرې په قېد کښې وو. ١٧) کله چې خلق راغونډ شول نو پیلطوس ورته وویل چې، ”ستاسو په خوښه زه څوک آزاد کړم، برابا یا عیسیٰ چې ورته مسیح وئیلے شی؟“ ١٨) ځکه چې هغه ته پته وه چې هغوی عیسیٰ د حسد په وجه ده ته حواله کړے وو. ١٩) پیلطوس لا په تخت ناست وو چې د خپلې ښځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې، ”دې بې گناه سرې ته گورے هیڅ ونه وائی ځکه چې بیگانه په ما په دې وجه په خوب کښې ډېر مصیبت تیر شو.“ ٢٠) تر دې وخته مشرانو امامانو او نورو مشرانو خلق دې ته لمسولی ؤو چې د برابا آزادی وغواړی او د عیسیٰ قتل. ٢١) کله چې گورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې، ”په دواړو کښې څوک آزادول غواړئ؟“ هغوی چغې کړې، ”برابا.“ ٢٢) پیلطوس ورته وویل چې، ”بیا د عیسیٰ سره څه وکړم څوک چې د مسیح په نوم یادېری؟“ ٢٣) پیلطوس وویل چې، ”ولې؟ په څه گناه؟“ خو هغوی نورې هم چغې کړې چې، ”په سولی یې کړه.“ ٢٤) پیلطوس پوهه شو چې زه هیڅ نه شم کولے او فساد جوړېری، نو هغه اوبه راوخستلې، د ټولو خلقو په وړاندې یې خپل لاسونه وینځل او وې وئیل چې، ”زما لاسونه دې د دې سرې د خون نه پاک وی، د ده د خون ذمه واری دې ستاسو په غاړه وی.“ ٢٥) ټولو خلقو په یو آواز چغې کړې چې، ”د ده خون دې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وی.“ ٢٦) نو هغه بیا برابا آزاد کړو او عیسیٰ یې په کوږو ووهلو او په سولی کولو له یې ورکړو.

د سپاهیانو په حضرت عیسیٰ پورې ټوټې کول

٢٧) بیا د گورنر سپاهیانو عیسیٰ قلعي ته بوتلو او ټوله فوجی دسته یې ترې راچاپیره کړه.

٢٨) جامې یې ترې وویستلې او سره شان چوغه یې پرې واچوله. ٢٩) او د ازغو تاج یې

جوړ کړو او ورته يې په سر کړو او يو بينت يې په بنی لاس کښې ورکړو، بيا د هغه په مخکښې په زنگنو شول او ټوقې يې ورپورې کولې چې، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“
 (۳۰) هغوی په هغه وټوکل او بينت يې ترې واخستو او په سر سر يې پرې ووهلو. (۳۱) او چې ټوقې يې بس کړې نو چوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولې کولو له بوتلو.

د حضرت عيسی په سولې کول

(۳۲) کله چې دوی په لاره روان وو نو شمعون نومې کرینی سرې يې په نظر شو او هغه يې په زور په بيگار راوښلولو چې د عيسی سولې يوسې. (۳۳) او بيا گولگتا نومې ځای ته ورغلل چې مطلب يې د کوپړو ځای دے. (۳۴) هلته يې عيسی ته د تريخ څيز سره گډ کړی مے د څښلو دپاره ورکړل، خو د څکلو نه وروستو يې ونه څښل. (۳۵) او چې کله يې دے په سولې وڅېژولو نو د هغه په جامو يې پچه واچوله. او په خپلو کښې يې تقسيم کړې. (۳۶) نو بيا يې هلته څوکيداری ته کښېناستل. (۳۷) د هغه د سر دپاسه يې يوه تخته چې جرم پرې ليکلے شوے وو ټک وهله چې، دا د يهوديانو بادشاه عيسی دے. (۳۸) دوه پاکوان يې هم د هغه سره په سولې کړی وو، يو يې د هغه بنی او بل يې د هغه گس لاس ته راځوړند کړے وو. (۳۹) په لارې تېرېدونکو به عيسی ته په چغو کنځل کول او په مسخرو به يې سروڼه ورپورې خوځول، (۴۰) ”اوس ځان ته وگوره، تہ به د ځدای پاک دا کور وړانوي او بيا به يې په درېو ورځو کښې جوړوي. ښه نو بيا که تہ په رښتيا د ځدای زوی يې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولې نه راکوز شه.“ (۴۱) دغه شان مشرانو امامانو، د شرعې عالمانو او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، (۴۲) او وئيل يې چې، ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ کولے. بې شکه که دے د بنی اسرائيلو بادشاه وی نو اوس دې د دې سولې نه راکوز شی، نو بيا به پرې مونږ ايمان راوړو. (۴۳) د دے په ځدای پاک باور وو، اوس دې دے ځدای بچ کړی که هغه يې غواړی، ځکه چې دے وئيل چې، زه د ځدای پاک زوی يم.“ (۴۴) تر دې چې د دے سره په

سولی شوو مجرمانو هم ده ته سپکي سپورې وئيلې.

د حضرت عيسى وفات کېدل

٤٥ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تياره راخوره شوه او د تير ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. ٤٦ او په تير ماسپښين عيسى په اوچت آواز نعرې کړې، ”ايلي، ايلي، لما شبقنتي؟“ يعنې، ”اے زما خدایه پاکه، اے زما خدایه پاکه، زه دې ولي پرېښودلم؟“ ٤٧

خينې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئيل چې، ”وگورئ دے اوس الياس ته نعرې وهی.“ ٤٨ په هغوی کښې يو سمدستی منډه کړه يو اسفنج يې د سرکې نه پک کړو او د هغه شونډو ته يې د يوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښی. ٤٩ خو نورو ووئيل چې، ”اوس به وگورو چې الياس راشی او دے راکوز کړی.“ ٥٠ عيسى بيا يوه تېزه کرېکه کړه او ساه يې ورکړه. ٥١ هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مينځ دوه شوه. او زلزله راغله، گټان وچاودل، ٥٢ او قبرونه وسپرډے شول او د خدای پاک پېر مقدسين د خوبه رابېدار شول. ٥٣ او د عيسى د پاڅېدلو نه پس هغوی د قبرونو نه راووتل، يروشلم ته ننوتل او ډېرو خلقو يې ننداره وکړه. ٥٤ کله چې صوبه دار او د هغه سپاهيانو چې د عيسى څوکيداری يې کوله زلزله او دا ټول واقعات وليدل نو په هغوی هيبت راغلو او وې وئيل، ”بې شکه چې دا سرے د خدای پاک زوی وو.“ ٥٥

ډيرې ښځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه يې تماشه کوله. هغوی د گليل نه په عيسى پسې خدمت ته راغلې وې. ٥٦ په هغوی کښې يوه مريم مگداليني وه او بله د يعقوب او د يوسف مور مريم، او د زبدي د زامنو مور وه.

د حضرت عيسى ښخول

٥٧ کله چې ماښام شو نو د ارمتيه يو مالداره سرے وو چې نوم يې يوسف وو او د عيسى مريد وو، راغلو. ٥٨ هغه پيلاطوس له ورغلو او د عيسى لاش يې ترې وغوښتو او

پيلاطوس حڪم وڪڙو ڇي ور دڀ ڪڙي شي. (٥٩) يوسف هغه لاش يورپو او په صفا ڪتان ڪڙي يي ونغيستو، (٦٠) او هغه په خپل نوڀ غار ڪڙي ڪڙي ڪڙي ڪوم ڇي هغه په گت ڪڙي ڪڙي ڪڙي وو. او يو لوي ڪاڙي يي د قبر خولي ته راورغڙولو او ترڀ لارو. (٦١) او مريم مگداليني او هغه بله مريم دواڙه يي قبر ته مخامخ ناستي وڀي.

په قبر څوڪيداران

(٦٢) په بله ورځ ڇي د سبت ورځ وه مشران امان او نور فريسيان په جمع پيلاطوس له راغلل، (٦٣) او وڀي وئيل ڇي، ”صاحبه، مونڙ ته ياد دي ڇي هغه فريبي ڇي لا ڙوندڀ وو نو وئيلي يي ڙو ڇي زه به په دريمه ورځ پورته ڪڙي شم. (٦٤) نو ته بيا دا حڪم ورڪڙه ڇي تر دربو ورځو پورڀ دڀي د دغه قبر څوڪيداري وڪڙي شي. هسي نه ڇي د هغه مريدان راشي، لاش يي په غلا وياسي او بيا خلقو ته وائي ڇي هغه پورته ڪڙي شوڀ دڀي، او آخري فريب يي د وڙومي فريب نه ڀڀر بد وي.“ (٦٥) پيلاطوس ورته وئيل ڇي، ”ځي لار شي، سپاهيان ځان سره بوځي. ځنگه مو ڇي خوبنه وي نو هغه شان سخته څوڪيداري يي وڪڙي.“ (٦٦) نو هغوي لارل، او د قبر د خولي په ڪاڙي يي مهرونه ولگول او د څوڪيداري دپاره يي پڙي سپاهيان مقرر ڪڙل.

د حضرت عيسيٰ بيا ڙوندي ڪڙل

٢٨ (٦٧) د سبت ورځ تيره شوڀ او د اتوار د ورځي سحر ڪڙونڪڀ وو ڇي مريم مگداليني او هغه بله مريم د قبر ليدو له راغلي. (٦٨) ناگهانه يوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د مالڪ خدائي يوه فريسته راکوزه شوڀ، غار له راغله او هغه ڪاڙي يي ورغڙولو او پڙي ڪڙي ناسته. (٦٩) مخ يي د ڀڙبنا په شان ځلڙو او جامي يي لکه د واورو په شان سپيني وڀي. (٧٠) څوڪيداران يي په ليدو د يڙي نه په لڙڙڙو شول او لکه د مڙو پڙوٽل. (٧١) فريستي بيا بنځو ته وفرمائيل ڇي، ”مه ڀڙڙي، ما ته پته ده ڇي تاسو د عيسيٰ ليدو

له راغلی یی څوک چې په سولی شوے وو. (٦) هغه دلته نشته، هغه بیا پورته کړے شوے دے لکه څنگه چې هغه فرمائیلى وؤ. راشی، هغه ځای وگورئ چرته چې هغه پروت وو. (٧) نو بیا زر لارې شی او د هغه مریدان خبر کړئ چې هغه له مرو نه ژوندے پاڅولے شوے دے او ستاسو نه وړاندې گلیل ته روان دے، تاسو به یې هلته وینئ. څه چې درته ما وویل هغه یاد ساتئ. (٨) هغوی د قبر نه په هیبت او خوشحالی لارې او په منډه شوې چې مریدان خبر کړی. (٩) ناڅاپی عیسیٰ په لاره پرې پېښ شو او په هغوی یې سلام و اچولو. هغوی ورغلې او د هغه پښې یې و نیولې او سجده یې ورته وکړه. (١٠) بیا عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”پرېرئ مه، لارې شی او زما ورونیو له دا پیغام ورکړئ چې هغوی دې گلیل ته لار شی، ما به هلته وینئ.“

د څوکیدارانو خبر راوړل

(١١) بنځې لا په خپله لار تللې چې ځینې څوکیداران ښار ته ننوتل او مشرانو امامانو ته یې ټوله قیصه تیره کړه. (١٢) بیا هغوی مشران راغونډ کړل او صلاح یې وکړه. او مشرانو امامانو سپاهیانو ته غټ رشوت ورکړو، (١٣) او ورته یې وویل چې، ”تاسو به دا ووايئ چې د شپې چې مونږ اوده شو نو د هغه مریدان راغلل او د هغه لاش یې پټ کړو.“ (١٤) او ورسره یې دا هم وویل چې، ”که دا خبر د گورنر غوږو ته ورسېدو نو مونږ به د هغه سره خبره وکړو او تاسو ته به هیڅ نقصان نه درکوی.“ (١٥) نو هغوی پېښې واخستلې او څه چې ورته وئیلے شوی وؤ هم هغه شان یې وکړل. دغه قیصه تر نن ورځې په یهودیانو کښې خوره ده.

مریدانو ته حکم ورکول

(١٦) یوولس مریدان د گلیل هغه غر ته روان شول د کوم چې عیسیٰ ورته د تللو دپاره فرمائیلی وؤ. (١٧) کله چې هغوی هغه ولیدو نو ورته په سجده شول خو ځینې شکمن وؤ.

١٨ بيا عيسى ورغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”د آسمان او د زمكې ټول اختيار ما ته راکړي شوي دي. ١٩ ځکه تاسو په زمکه خواره شئ او ټول قومونه زما مريدان کړئ او د پلار، د زوی او د روح القدس په نامه ورته بپتسمه ورکړئ. ٢٠ او دا تعليم ورکړئ چې په هغه ټولو خبرو عمل کوئ چې ما تاسو ته حکم کړي دي. او دا يقين ساتئ چې زه به تل او تر قيامته پورې تاسو سره يم.“